

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 7

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 30 de setembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1873/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvencions per danys meteorològics al cultiu de la patata. 170
 - 2) **RGE núm. 2179/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Carne Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Mallorca. 171
 - 3) **RGE núm. 2180/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Menorca. 171
 - 4) **RGE núm. 2181/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Eivissa i Formentera. 172
 - 5) **RGE núm. 1889/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Consell Escolar de les Illes Balears. 172
-
-

- 6) **RGE núm. 2182/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis amb les oficines de promoció industrial de Catalunya, Múrcia i València. 173
- 7) **RGE núm. 2183/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions a l'EDAR de Sant Antoni (Eivissa). 174
- 8) **RGE núm. 2184/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recaptació de la comunitat autònoma de les Illes Balears en concepte de participació en els ingressos per IRPF. 174
- 9) **RGE núm. 2174/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada del projecte de recuperació dels aiguamolls de Maristany. 175
- 10) **RGE núm. 2175/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a clausura definitiva. 176
- 11) **RGE núm. 2176/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de la declaració d'obligacions de serveis públics dels vols interinsulars. 177
- 12) **RGE núm. 2177/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsable sociosanitari de salut mental. 178
- 13) **RGE núm. 2166/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a previsions davant el canvi climàtic. 179

II. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1635/03**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a declaració de servei públic del transport aeri entre illes i amb la península. 180
- 2) **RGE núm. 1737/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a sector agrari i ramader. 188

III. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al **Projecte de llei RGE núm. 1543/03**, de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme a les Illes Balears, **RGE núm. 1650/03**, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; **RGE núm. 1713/03**, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i **RGE núm. 1742/03**, del Grup Parlamentari Socialista.. 192

EL SR. PRESIDENT:

Primer punt de l'ordre del dia consistent en preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1873/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvencions per danys meteorològics al cultiu de la patata.

En primer lloc es debatrà la pregunta RGE núm. 1873/03 que fou ajornada en la sessió anterior, relativa a subvencions per danys meteorològics en el cultiu de la patata que formula l'Hble. Diputat Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Per part del Grup Parlamentari Popular voldríem dirigir aquesta pregunta al conseller d'Agricultura, però que per defecte no hi és i per tant, voldria anar adreçada a la vicepresidenta del Govern.

La pregunta és la següent: quina és la situació actual dels expedients de subvenció per danys meteorològics en el cultiu de la patata a Mallorca l'any 2003?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Com és sabut el passat mes de gener de l'any 2003 es varen produir importants danys en el cultiu de la patata a Mallorca, situats sobretot a la zona nord de l'illa. En aquest sentit el Ministeri d'Agricultura es va reunir amb el Batle de Sa Pobla, la zona de Sa Pobla era una de les més afectades i es varen donar una primera línia d'ajudes que el ministeri en aquest moment ja ha pagat totes i cada una d'elles. Posteriorment mesos més tard, concretament dia 20 de maig de

l'any 2003, la Conselleria d'Agricultura i Pesca, aleshores conseller Mateu Morro, dictà una resolució que va obrir una segona línia d'ajudes, però únicament la va dotar amb 60.000 euros, és a dir, uns 10 milions de les antigues pessetes.

Aquesta resolució per tant, era una resolució que no podia contemplar el pagament a totes aquelles hectàrees que havien estat danyades i per això quan va arribar el conseller actual d'Agricultura i Pesca el passat mes d'agost de l'any 2003 va donar prioritat en aquest tema que es trobava pendent i va dotar la partida ja amb 300 milions de pessetes aproximadament i comunicà als pagesos afectats públicament aquest pagament del 100% de les ajudes amb aquest augment d'allò que ha suposat de dotació d'aquesta partida. Per tant, en aquest moment el mes d'octubre d'enguany es faran efectives aquestes ajudes i el problema estarà arreglat gràcies a aquesta iniciativa del conseller. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat?

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

No, donam per contestada la pregunta. Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2179/03, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta RGE núm. 2179/03, relativa a inici del curs escolar a Mallorca que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Popular volem conèixer quina és la valoració que fa el conseller d'Educació i Cultura sobre l'inici del curs escolar 2003-2004 a l'illa de Mallorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. La valoració que feim del començament del curs escolar a Mallorca Sra. Diputada és positiva, donaré algunes dades per il·lustrar la meua resposta. A Mallorca el començament del curs ha estat de total normalitat, el nombre d'alumnes que han començat el curs és de 121.492, distribuïts en 24.336 d'Educació Infantil, 48.219 d'Educació Primària i 48.937 d'Educació Secundària. Aquestes dades són provisionals ja que hi ha hagut un augment

considerable d'escolarització tardana a Inca, Manacor i a Palma. Hi ha haurà una variació a final de mes.

Hem de dir que la immigració augmenta dins el conjunt del creixement en 8,7 als IES i en un 16% als col·legis de primàries. Per tant, és una data rellevant. Pel que fa al professorat tenim un total de 6.800 professors a centres públics repartits entre 1.500 d'Educació Secundària i 3.300 d'Educació Infantil i Primària. I vull afegir, Sr. Diputada, a més que el curs escolar va començar amb totes les escoles obertes el dia del començament i amb tots els professors al seu lloc, l'escolarització que era un tema que preocupava a dia d'avui està absolutament completa, ahir es va tancar el procés d'escolarització i tots els nins estan escolaritzats, hi ha gent que pretén, naturalment, reescolarització, cerca altres llocs i està totalment dirigit-se a les oficines d'escolarització per trobar un altre lloc per al nin o nina que necessita aquesta escolarització, però tenim a tothom, diguem situat a les aules corresponents.

Per tant, la valoració en el conjunt de la posada en marxa del curs escolar a Mallorca dins una situació de certa complexitat, d'un cert creixement de demanda d'escolarització i amb una necessitat de creixement de recursos, globalment podem dir que ha estat positiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula Sra. Diputada?

I.3) Pregunta RGE núm. 2180/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Menorca.

Passam a la pregunta 2180/03, relativa a inici del curs escolar a Menorca que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Aina López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta fa referència a quina valoració fa el conseller d'Educació i Cultura sobre l'inici del curs escolar 2003-2004 a l'illa de Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, la valoració en conjunt que es fa també de l'inici del curs escolar a Menorca és semblant al de l'illa de Mallorca. El començament del curs s'ha produït en termes de normalitat, igual que a la resta d'illes i el nombre d'alumnes és de 12.584, repartits en 2.688 d'Educació Infantil, 5003 d'Educació Primària i 4893 d'Educació Secundària.

S'ha produït un augment d'escolarització tardana, principalment a Maó i hi ha hagut la necessitat de concertar una unitat de 3 anys al Col·legi de Sant Josep. I l'augment d'immigració, que és una dada que donava abans i vull tornar citar també en el cas de Menorca, als IES haurà estat un 5,5% i un 14,5% als col·legis de primària, dins el conjunt del creixement, voldria ressaltar aquesta explicació. És a dir, del conjunt del creixement un 5,5 en el cas de Secundària correspondria a immigració, o nou vinents de la resta de comunitats del conjunt d'Espanya i també de l'estranger i un 14,5 en el cas de Primària. Englobaríem per tant, el conjunt de gent venguda de fora. Ho voldria aclarir perquè per ventura a la primera intervenció es podria prestar a alguna confusió.

Quant a professorat tenim un total de 950 professors als centres públics, distribuïts en 550 en Educació Secundària i 400 d'Educació Infantil i Primària. I vull destacar entre obres que s'hagin pogut posar en marxa, la gran reforma que es va fer a l'Institut d'Ensenyament Secundari Gabriel Martí a Ferreries i el nou Col·legi Públic de Ciutadella que jo crec que podrà obrir les seves aules en el mes de gener, això és l'esperança que tenim. I en conjunt la valoració global que es fa des del Govern amb una situació similar a la que he explicat a l'illa de Mallorca, és d'una sensació de satisfacció naturalment continguda per les dificultats del creixement de la demanda que han de ser atesos i ho seran els propers anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula Sra. Diputada?

I.4) Pregunta RGE núm. 2181/03, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Eivissa i Formentera.

Passam a la pregunta 2181/03, relativa a inici del curs escolar a Eivissa i Formentera que formula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. També li volíem demanar Sr. Conseller quina valoració fa sobre l'inici del curs escolar 2003-2004 a Eivissa i Formentera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, la valoració global que feim també a Eivissa i Formentera és similar a les altres illes, en el conjunt de les Illes Balears. És una valoració positiva en el sentit que s'ha començat el curs i ha començat amb la dotació necessari per

poder arrencar de professors. Voldria dir que l'inici del curs el total de l'alumnat entre Infantil, Primària i Secundària ha estat de 16.970 alumnes, distribuïts entre 3.067 d'Infantil, 7022 d'Educació Primària i 5.881 d'Educació Secundària. Hi ha 1.250 professors en els centres públics repartits de la següent manera: 650 a Secundària i 600 a Infantil i Primària. I que l'increment d'immigració del conjunt de l'increment és un 6,4% als IES i un 14,5% als col·legis de Primària. Torn a insistir, gent de fora, nouvinguts provinents de la resta d'Espanya o d'altres indrets del món han anat a Eivissa i Formentera i s'han escolaritzat a Eivissa i Formentera.

Vull destacar el nou Institut de Secundària de Sant Llorenç a Sant Joan de Labritja que serà una obra properament inaugurada. I també manifestar que dins un context de dificultat, com a les altres illes, per ventura molt especialment d'escolarització a l'illa d'Eivissa, naturalment s'ha fet un esforç per arrencar el curs ben conscients, s'ha de dir perquè és així, de les dificultats i que no sempre es poden complir les ràtios que exigeix la llei, però també amb el compromís de posar en marxa els plans necessaris perquè en un futur això es pugui resoldre i naturalment des d'una perspectiva d'absolut sentit de responsabilitat que té el conjunt del Govern, sobretot de cap a les illes d'Eivissa i Formentera que pateixen una demanda d'infraestructures molt notable, però que respecte a les quals ja hem pogut contestar alguna pregunta en aquest Parlament. L'actitud dels batles dels municipis d'Eivissa és de col·laboració i de posar a disposició solars i això ens permetrà els propers anys, naturalment, posar en marxa les infraestructures necessàries per atendre aquesta demanda.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar Sra. Diputada?

I.5) Pregunta RGE núm. 1889/03, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Consell Escolar de les Illes Balears.

Passam a la pregunta 1889/03, relativa a Consell Escolar de les Illes Balears que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, Menorca com vostè sap o supòs que sap, té una llarga i fructífera tradició en pedagogia, hi ha nombroses persones de reconegut prestigi dins l'illa de Menorca. La legislatura passada es va posar en marxa el Consell Escolar de les Illes Balears i des del primer moment sempre hi ha hagut un menorquí designat pel conseller com a persona de reconegut prestigi.

Per què vostè no ha nomenat cap menorquí com a persona de reconegut prestigi?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, tot i respectant la tradició, em consta i no hi tenc res a dir, naturalment ho reconec i ho respect, la composició d'aquest consell es correspon a una normativa establerta on l'única exigència que es fa al conseller o al Govern és que les persones nomenades, aquestes 4 persones que nomena el Consell de Govern siguin persones de reconegut prestigi dins el món educatiu i jo crec que aquesta normativa es compleix, m'imagín que no ho posa en dubte que totes les persones compleixen allò que diu l'apartat M del reglament que regula el Consell Escolar.

Per tant, pensam que hem complit i també pensam que l'illa de Menorca no queda desatesa perquè el Consell Insular de Menorca nomena una persona que forma part d'aquest consell. Per tant, sempre queda garantida la representació insular de Menorca i la Presidenta del Consell de Menorca nomenarà o ha nomenat la persona que li sembli més adient, segurament vinculada en aquesta gran tradició pedagògica per forma part d'aquest consell.

Per tant, li vull aclarir que podria haver nomenat, naturalment, a alguna persona de Menorca perquè Menorca té persones molt rellevants per ocupar aquests llocs, però aquests quatre llocs que nomena el Consell de Govern es basen en criteris, o no s'han basat en aquest cas, en criteris de repartiment insular sinó en unes propostes de nomenament de persones rellevants, crec que totes ho són, crec que això no es posa en dubte i això és allò que jo destacaria. Naturalment s'hauria pogut nomenar gent de Menorca o Eivissa, en aquest no ha estat així, perquè a més que els criteris de territorialitat està respectat en el propi reglament mitjançant les representacions nomenades pel consell insular respectiv.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. Conseller, jo no li he negat en cap moment la potestat de nomenar qui volgués vostè com a persona de reconegut prestigi, ni pos en dubte el prestigi de les persones que ha nomenat. Allò que sí li pos en dubte és la sensibilitat que té cap a Menorca en concret, naturalment hi ha altres menorquins dins el Consell Escolar de les Illes Balears, menorquins que entitats han tengut la sensibilitat que a vostè li ha mancat han nomenat. I naturalment que el Consell Insular de Menorca ha nomenat un menorquí, però vostè és conseller de les Illes Balears, no només de Mallorca.

I ja per acabar, només dir-li que sí crec que hi ha una cosa que no ha fet bé perquè no ha nomenat dins les persones de

reconegut prestigi a un membre del moviment de renovació pedagògica, com fixa la llei, o l'esperit de la llei, perquè diu una altra institució, però dins el sentit del moviment en renovació pedagògica. I una altra cosa, també li recoman que revisi i surti prest una fe d'errades en el BOIB perquè vostès han cessat una persona que feia 4 mesos que ja no era membre del Consell Escolar de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Si efectivament hem cessat una persona que no era membre és una errada que corregirem naturalment i agraïm la consideració que fa el Sr. Diputat i en prenem bona nota i naturalment ho durem al butlletí. La nostra maldat és molta, però no arriba tan enfora com pretendre cessar les persones que prèviament han dimitit.

Però deixi que li digui una cosa, allò que demana el reglament és que aquestes persones pertanyin en el moviment de renovació pedagògica o qualsevol altra institució i això es compleix en el cas del Sr. Miquel Vives que pertany al moviment europeu de renovació pedagògica. I respecte sensibilitat envers els problemes de Menorca i el món de Menorca, no podem acceptar lliçons perquè hem tengut aquí 3 anys un Govern dit de progrés on no hi havia (...) aquí assegut.

16) Pregunta RGE núm. 2182/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis amb les oficines de promoció industrial de Catalunya, Múrcia i València.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2182/03, relativa a conveni amb les oficines de promoció industrial de Catalunya, Múrcia i València que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Voldríem demanar al conseller de Comerç i Indústria quines avantatges es poden derivar de la signatura de convenis amb les diferents oficines de promoció industrial de Catalunya, Múrcia i València.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé la idea de signar convenis de col·laboració entre el Govern de les Illes Balears i les governs

de Catalunya, València i Múrcia per a utilització de les oficines de promoció industrial es deu precisament a la necessitat que tenen els nostres empresaris de tenir una assistència arreu del món, de poder tenir oficines de promoció arreu del món. D'aquesta manera estalviam la necessitat de crear les nostres pròpies i aprofitam les que hi ha. Pensen que si sumam les oficines del COPCA que és l'organisme que té les oficines de promoció comercial de Catalunya amb les d'Infomucia que en tenen unes 14 o 18 i les de l'ICEX que són les valencianes posarem a disposició dels empresaris de les Illes Balears al voltant d'unes 80 oficines de promoció comercial a l'estranger. Això s'hi ha d'afegir, com és natural, les oficines de l'ICEX que són les del Govern espanyol, per què? Perquè jo crec que la internacionalització de les empreses i l'exportació és un dels objectius principals de la indústria de les Illes Balears. Per això és necessari que els nostres empresaris comptin amb un assessorament i comptin amb unes oficines a la seva disposició.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula Sr. Diputat?

EL SR. PROHENS I VICENS:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 2183/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions a l'EDAR de Sant Antoni (Eivissa).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2183/03, relativa a actuacions a l'EDAR de Sant Antoni (Eivissa) que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El mal funcionament de la depuradora de la Badia de Portmany que agafa els municipis de Sant Antoni i Sant Josep a Eivissa ha estat motiu de protesta durant aquests darrers anys, tan dels veïns com de tot el sector turístic. És per això Sr. Conseller que davant aquesta preocupació la pregunta que li feim és quines obres o actuacions s'estan realitzant o es preveuen dur a terme a l'estació de depuració d'aigües residuals a Sant Antoni a Eivissa per tal d'evitar les males olors?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, entenc perfectament la seva pregunta i el malestar que

poden tenir tots els ciutadans de Sant Antoni de la mala gestió que va fer el pacte a la passada legislatura en aquest tema de la depuradora perquè vergonyós és l'estat en què ha estat la depuradora, vergonyós.

L'actuació que va fer la passada legislatura el pacte en relació aquest tema, l'any 2000 va gastar 24.000 euros, l'any 2001 en va gastar 115.000 i l'any 2002 en va gastar 12.941. Jo allò que li puc dir és que en aquests moments hem posat en marxa una despesa d'1.265.000 euros que té a veure amb la substitució dels equips de pre-tractament de tota la brutor que arriba, la substitució de tota la fusteria de l'edifici que rep tota la brutor que estava sense finestra ni res i aquestes olors anaven cap al poble. La remodelació de la instal·lació de desodorització i també l'ampliació de la capacitat d'extracció d'aire dels edificis, cosa que evitarà acumulacions de gasos. I també li puc dir que mitjançant aquest 1.265.000 euros posarem en marxa la millora de capacitat d'oxigenació de l'EDAR que és el problema més greu perquè aquesta falta d'oxigenació de l'EDAR fa que tota la olor arriba arreu.

No es preocupi que aquest abandonament dels darrers 4 anys aquesta vegada no hi serà. L'actual batle, l'anterior era vostè, ja coneix perfectament totes aquestes mesures.

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula Sr. Diputat?

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. Conseller. Estic segur que el nou batle tindrà més sort que jo i li ho agraeix perquè amb el conseller que tenim ara tots tendrem més sort.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller?

I.8) Pregunta RGE núm. 2184/03, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recaptació de la comunitat autònoma de les Illes Balears en concepte de participació en els ingressos per IRPF.

Passam a la pregunta 2184/03, relativa a la recaptació de la comunitat autònoma de les Illes Balears en concepte de participació en els ingressos per IRPF que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta és per saber, com que la comunitat autònoma de les Illes Balears té una participació en els ingressos sobre l'Impost

de la Renda de les Persones Físiques, si ens podria donar el Govern les xifres de recaptació dels darrers anys per conèixer si aquesta xifra és creixent o baixa i comprovar quin és el resultat de les polítiques de reducció dels tipus impositius del Govern de l'Estat per a aquesta comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, la variació en els ingressos de la comunitat autònoma en el tema d'IRPF ha estat creixent al llarg dels darrers 5 anys i no s'ha notat (...) amb els canvis de política del Govern central. És a dir, l'any 99 va representar 244 milions d'euros per a la comunitat autònoma, l'any 2000 varen ser de 251, un increment del 2,7%, el 2001 varen ser 266,3, amb un increment del 5,9 i el 2002 varen ser 304,8 milions, amb un 14,4% més que l'any anterior. I per a l'any 2003 la xifra pressuposta ha estat de 320 milions d'euros, un 5,1% més que l'any anterior. Això ha donat un creixement des de l'any 99 al 2003 del 30,8% d'increment d'ingressos, és a dir, que mai ha baixat i una mitjana anual del 7,7%. Com sabeu és una mitjana anual superior a l'IPC de l'Estat i de la comunitat autònoma. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per tant, ha quedat aclarit que el manifestat dins la comissió darrera i única d'Hisenda que aquests ingressos mai han anat a la baixa, hi va haver manifestacions d'un portaveu que aquests ingressos van a la baixa i aquesta manifestació no es correspon a la realitat i podem ser optimistes per al proper any.

Voldríem saber ara si les previsions que tenen per a l'any 2003 i per a l'any 2004, si es compliran o ja tenen totes les dades al respecte.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per a l'any 2003 la previsió en pressuposts era de 320 milions, les dades que tenim en aquest moment són de que podem arribar a 325 milions d'euros. És a dir, si la previsió era d'un 5,1 d'ingressos les xifres que s'estan manejant a Recaptació a data de 31 d'agost representa una increment d'un 6,7%.

En el cas del 2004 la previsió que feim d'ingressos en concepte d'IRPF serà de 365 milions d'euros, és a dir, un 13% més que l'any anterior. Gràcies.

I9) Pregunta RGE núm. 2174/03, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada del projecte de recuperació dels aiguamolls de Maristany.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2174/03, relativa a retirada del projecte de recuperació dels aiguamolls de Maristany que formula l'Hble. Sr. Celestí Alomar i Mateu del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda plantejada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, els motius que vostè em demana, el primer i més important de tots, no existeix encara cap contracte per fer l'assistència tècnica d'aquest projecte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Bé, no ho don per contestat. Però allò que sí li voldria dir al Govern és que un projecte que retira per segona vegada una administració del Partit Popular i jo crec que és una millora important per a la zona turística. És a dir, aconseguir que la segona línia d'Alcúdia millorés i que no només tengués una primera línia de mar que fos, diríem, de primera categoria sinó que també ho fos la segona línia.

Jo demanaria al Govern que es torni a plantejar aquesta decisió ja que l'argument que ens dóna és molt dèbil i que l'Ajuntament d'Alcúdia pogués tenir aquesta ajuda per part del Govern ja que haurà d'executar en un moment o l'altre l'expropiació d'aquests terrenys. Crec que l'ajuntament no ho pot fer tot sol i per tant, seria important que tengués l'ajuda del Govern per a aquesta execució per a la millora d'aquesta zona turística.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, vostè sap que les normes subsidiàries d'Alcúdia, això està declarat zona humida per un equip del Partit Popular, primer de tot. Segona qüestió, en cap moment s'ha cregut en una cosa, hi ha una cosa importantíssima en política i una cosa són les idees i una altra són els projectes i vostès en aquest cas a Diversitat 21 amb 770.000 euros i amb 36.000 euros a la Conselleria de Medi Ambient tal vegada tenguessin idees meravelloses que coincideixen amb iniciatives del Partit Popular. Però aquí venim un dia a aprovar els pressuposts i els aprovam i concretam les idees, però una vegada concretades les idees els polítics allò que han de fer és executar els projectes i nosaltres no tenim projectes en aquest tema i li puc dir clarament, no, no, el mes de setembre, el mes de juliol d'un any quan no hi ha un projecte fet és que la gent només té ganes de sortir als diaris i no complir les coses. I en aquest cas aquest Govern que hi ha en aquest moment allò que no farà és dir que farà això i després no executar-ho.

I en aquest cas la seva falta de voluntat política de creure en la necessitat de recuperar aquesta zona humida és allò que fa que el projecte no estigui fet. Però li diré més, en converses amb el Batle d'Alcúdia el mes de juliol, el dia que es posaven les banderes blaves a les platges d'Alcúdia vàrem parlar d'aquest tema i vàrem quedar que allò que vulgui fer Alcúdia en aquest projecte ho estudiarem i ho durem endavant, lògicament. Però allò que no pot ser és que vulguem parèixer els grans protectors de les zones humides d'aquesta terra i només es facin titulars que després durant 7 mesos no són capaços de posar en marxa un projecte. La prioritat Alcúdia, que la marcarà lògicament l'ajuntament i el Govern, diran si anam per aquest camí o anam cap a tractaments terciaris que tal vegada en aquest moment són més importants per a la zona turística que s'està contaminant d'olors de mala manera. I la depuradora no és d'IBASAN.

Moltes gràcies, Sr. President.

I.10) Pregunta RGE núm. 2175/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a clausura definitiva.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2175/03, relativa a clausura definitiva que formula l'Hble. Diputat Sr. Antonio Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Volvemos al turbio asunto del Bahía Park. La semana pasada recordarán que se escandalizaba el conseller de favoritismo porque el Tribunal Superior de Justicia había decretado la clausura definitiva del Hotel Bahía Park porque dicho hotel había sido sorprendido explotando, por cada dos habitaciones

legales una de clandestina, aproximadamente creo que son unas 102 legales por 46 de clandestinas.

Manifestó el Sr. Conseller, en el último trámite por supuesto, que no le parecía justo que se viera obligado a cerrar ese hotel, con lo cual no hacía otra cosa si no discutir lo que se decía en esa sentencia firme. Dejó entonces entrever además que estaba encargando informes jurídicos para que en definitiva se pudiera de una u otra forma evitar cumplir la sentencia en sus términos que son los términos de clausura definitiva.

Por eso la pregunta no puede ser más clara y más directa, ¿considera el conseller de Turismo que un hotel con sanción firme de clausura definitiva puede volver a abrir sus puertas al público?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És evident que no regularitzin i legalitzin la seva situació no.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Más miedo nos da la contestación de hoy que la del día anterior, "mientras no regularice su situación". ¿Cómo va a regularizar su situación si tiene una sentencia firme de clausura definitiva? Ya nos vemos por donde va a venir esto Sr. Conseller, ya nos vemos por donde va a venir porque hay una decisión firme administrativa inamovible de clausura definitiva y usted tiene que aplicar la sentencia del Tribunal Superior de Justicia, ese hotel ha perdido sus plazas, no puede entre vivir, tiene necesidad de plazas nuevas para volver a abrir, no se puede revisar. Ahora, habría un truquillo que podría ser hacer un recurso extraordinario de revisión de una sanción firme y por medio de ese truco ver de conseguir un informe favorable y de esa manera ver de darle plazas a alguien que las ha perdido. Eso sería bastante, diríamos, discutible por decirlo con palabras amables. Pero veo que este es el camino que van a seguir. Supongo que me sorprenderá en la réplica con alguna cosa nueva o con algo de años pasados o cosas de estas.

Pero en definitiva Sr. Conseller, lo que sí le quiero pedir, ya sabemos de que va, usted, está más brillante como opositor que como conseller, por lo menos de momento. Le quiero pedir Sr. Conseller que cumpla la sanción y si tiene alguna duda del significado de los términos de clausura definitiva, lo que tiene que hacer es preguntárselo al Tribunal Superior de Justicia y no a ningún amigo. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Segueix sense comprendre perquè tenint tan prop seu a un il·lustre diputat del seu grup que ha desenvolupat fins fa poc aquesta responsabilitat i que va tenir 3 mesos per donar de baixa definitiva aquestes places en el registre, des de que li va ser comunicada la resolució del Tribunal Superior de Justícia i no ho va fer i vostè em segueix demanat les coses a mi.

Miri aquí el problema és el següent i li ho diré ben clar, el problema és que hi ha hagut casos i casos. Aquí hi ha hagut persones que han criticat l'anterior Govern i han rebut i persones que no varen criticar l'anterior Govern i se'ls va tractar d'una altra manera perquè dins la Conselleria de Turisme hi ha expedients idèntics, del mateix tipus d'infraaccions on resulta curiós que la Conselleria de Turisme admet el recurs del particular contra la sanció definitiva i, per tant, no cau en aquesta sanció definitiva que arriba als jutjats, mentre que, curiosament, hi ha expedients que amb la mateixes circumstàncies, amb les mateixes condicions, segurament perquè aquestes persones varen tenir determinats comportaments o determinades actituds, no els varen admetre cap recurs amb les mateixes circumstàncies i amb les mateixes característiques.

Jo crec, Sr. Diéguez, que realment vostè s'està equivocant a l'hora de fer aquestes preguntes. Vostè crec que més que demanar responsabilitats a aquest conseller per si ha fet o no ha fet una determinada actuació, que ja veurem com la resol, i sempre, sempre des de la legalitat, la intentarà resoldre intentant conciliar els interessos de les empreses i els dels treballadors, vostè, més que demanar responsabilitats a aquest conseller el que ha de demanar és a qualque company seu per què discriminava i per què tractava de manera diferent les persones. Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2176/03, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de la declaració d'obligacions de serveis públics dels vols interinsulars.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta núm. 2176/03, relativa a finançament de la declaració d'obligació de servei públic dels vols interinsulars, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, voldríem saber, si és que el Govern ho sap, quina és la consignació pressupostària, quines són les previsions, quins són els doblers que el Ministeri de Foment té prevists per finançar la declaració d'obligació de servei públic dels vols interinsulars.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, la previsió de la consignació pressupostària en els pressuposts general de l'Estat és que sigui exactament la mateixa que tenen les Illes Canàries.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. És a dir, zero euros. Zero euros, i sense finançament, Sra. Consellera, no hi ha vertader servei públic; sense compensacions a la minva d'ingressos que representa per a les companyies aèries l'obligació de complir determinats serveis públics no hi haurà un autèntic servei públic, no hi haurà una autèntica submissió dels principis de màxim benefici que tenen les empreses al servei públic, que és l'objectiu fonamental d'aquesta declaració.

Qualcú ha de pagar. Si l'Administració estableix unes obligacions a les empreses perquè aquestes sacrificuin ingressos en favor del servei públic qualcú ha de pagar. O paga l'Administració, que no està disposada a fer-ho, o paga la companyia, cosa bastant increïble perquè a allò que va és a maximitzar beneficis, o paguen els ciutadans, una de tres, i el que està clar és que de moment paguen els ciutadans. Les primeres notícies són que se suprimeixen totes les tarifes existents per davall de la tarifa bàsica, que no màxima -la Sra. Estarà en això s'embulla, expliqui-li-ho, per favor: la tarifa bàsica no és màxima-, per davall de la tarifa bàsica totes les tarifes han desaparegut: les minis, els descomptes per a determinats col·lectius, etc. És a dir, aquella minva de preu que alguns ciutadans, no tots -expliqui-ho també a la Sra. Estarà, no tots, només el 50% en determinats vols-, aquella minva de preu de tarifa la pagaran els ciutadans que ara no podran accedir a tarifes més baixes. I això només és el principi.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Quetglas, una de dues: o vostè encara no ha entès la declaració de servei públic, que si vol quedam i li explic com funciona la declaració de servei públic, o el més normal és que vostè faci una demagògia barata dins aquesta cambra.

En qualsevol cas li he de dir que les Illes Balears queden equiparades al cent per cent a les Illes Canàries. L'any 98 ho va aconseguir el govern del Partit Popular amb la Llei de règim especial i amb la pujada del 33% de descompte aeri, i ara el Partit Popular aconseguirà el mateix règim entre illes que tenen les Illes Canàries i, per tant, la subvenció o no que hagi de donar el Ministeri de Foment ve donada pel reglament comunitari europeu. Quan tenguem la declaració de servei públic veurem si ha de sortir o no ha de sortir a concurs perquè ho marca el reglament. Si no ha de sortir a concurs es compleix per les companyies; si ha de sortir a concurs se subvencionarà per part del Ministeri de Foment. Per tant en aquest moment, fins que no estigui aprovada i publicada la declaració de servei públic, no sabem quina quantitat hi ha en els pressuposts generals de l'Estat.

En qualsevol cas vostè ara parla i fa demagògia perquè Air Nostrum aplicarà abans les tarifes. Jo crec que és un èxit d'aquest govern que Air Nostrum voluntàriament, a partir de dia 26 d'octubre, apliqui la tarifa de 72 euros. I respecte a les tarifes promocionals vostè sap que a la declaració de servei públic hi ha descomptes d'un 10% per a determinats col·lectius que, quan estigui en vigor, Air Nostrum estarà obligada a aplicar, i també hi ha tarifes promocionals d'un 25% de descompte que quan estigui publicada es podrà aplicar. En qualsevol cas jo crec que allò que queda clar és que vostès estan d'acord en el fet que la gent pagui 99 euros, i nosaltres estam d'acord en el fet que la gent pagui 72 euros, i aquesta és la diferència entre els quatre anys que vostès varen governar i el que nosaltres ara feim. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.12) Pregunta RGE núm. 2177/03, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsable sociosanitari de salut mental.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2177/03, relativa a responsable sociosanitari de salut mental, que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda esmentada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, el director assistencial, per una part, el doctor Lluís Alegre, que és el màxim responsable de l'execució de les polítiques sociosanitàries de salut mental, i concretament, com a gerent de GESMA, que com sap és on estam intentant trobar l'espai sociosanitari, és el Sr. Rafel Romero. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Després de quasi bé, Sra. Consellera, cent dies del seu govern, no arriba bé, queda demostrat que no han estat capaços de posar un responsable per tot el que era i la posada en marxa del Pla sociosanitari de salut mental. El Sr. Lluís Alegre se l'endugueren, era adjunt de l'Hospital de Son Llàtzer, i el senyor de GESMA era director d'un hotel, i queda demostrada i palesa la seva gran responsabilitat i la seva gran demostració de tot el que saben en aquest interès per aquesta societat nostra en cures palliatives, en malalts crònics i en malalts per als quals fa molta falta aquesta sèrie de recursos, que a Mallorca arribava a un 60%.

El que sí va fer la Sra. Consellera abans de posar un responsable en aquests temes va ser el cessament del Sr. Onofre Pons, que no va tardar ni dos dies en posar-lo al carrer. En això sí que va tenir pressa.

Jo només li vull fer una petita advertència, Sra. Consellera. Vostè ha estat desmantellant tot el que s'ha fet la cinquena legislatura. Vostè està desmantellant tot el pla sociosanitari i tota la posada en marxa d'aquest pla a tots els hospitals, sobretot a l'Hospital General. Jo li vull dir que tornarà a omplir els nostres hospitals d'aguts, si no va ben viva, de malalts crònics, de malalts que necessiten un altre tipus de servei, un altre tipus de cures, un altre tipus d'alternativa dins la sanitat, i l'únic que fa és que a vostè no li basten els llocs per col·locar i assignar tots els seus amics i tots els seus familiars de la seva màquina col·locadora que significa el seu Partit Popular, per totes les seves persones que en aquests moments encara no tenien els llocs assignats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, de veres que estic contenta perquè a la fi vostè s'ha adonat de la importància de l'activitat sociosanitària, perquè jo durant quatre anys que vostè va ser consellera la veritat és que no vaig veure aquesta preocupació que avui veig en el seu escó de diputada.

Però sí li he de dir en aquest sentit que des de la meua conselleria ni molt manco, fixi's bé en això, ni molt manco prioritzarem els càrrecs davant les funcions, i si una cosa ha fet aquest govern tot d'una que va arribar a ocupar els seus càrrecs, aquesta consellera com a consellera de Salut, la vicepresidenta, la consellera d'Obres Públiques, la consellera de Presidència, va ser constituir la comissió delegada per a assumptes socio-sanitaris; sap per què, Sra. Salom?, perquè, clar, jo em vaig trobar que a la conselleria hi havia competències socio-sanitàries; a Presidència n'hi havia; a altres bandes n'hi havia; fins i tot en el consell insular i fins i tot a altres bandes. Clar, hi havia una descoordinació perquè, com que a l'època anterior havia anat més per quotes que per un interès vertader en dur endavant aquesta reforma socio-sanitària, ens havíem trobat tot això escampat. Vàrem constituir aquesta comissió, que ja s'ha reunit una vegada i està convocada per segona vegada, i, per tant, podrem dur endavant aquesta reforma socio-sanitària que és tan necessària.

Per cert, salut mental està dins el tema socio-sanitari, però jo crec que mai no posaria el mateix responsable a salut mental que a socio-sanitari, perquè jo sí crec que és vertaderament necessària una reforma de salut mental, adequada al Pla de reforma de salut mental que l'actual conseller d'Educació ja va dur endavant i que vostè ni tan sols va tocar i ni tan sols va impulsar, malgrat fes molts d'actes de comunicació.

Per tant jo sí posaria un psiquiatra al davant, i jo sé que vostè va posar el Sr. Onofre Pons perquè va dimitir l'anterior psiquiatra. Per tant no es preocupi, que nosaltres podrem dur endavant aquesta reforma socio-sanitària de la millor manera, sobretot amb el consens dels professionals, que en aquest moment no hi és, i amb la voluntat dels usuaris.

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 2166/03, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a previsions davant el canvi climàtic.

EL SR. PRESIDENT:

Som a la pregunta 2166/03, relativa a previsions davant el canvi climàtic, que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

La pregunta queda formulada en els mateixos termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, vostè ha de saber que aquesta conselleria és conscient de tot allò que envolta el canvi climàtic i és, per tant, una de les qüestions en les quals farem feina i hem començat, també. Però vostè sap molt bé, i ho sap perfectament perquè vostè era la consellera anterior, que vostè va encarregar un estudi sobre aquesta matèria. Un avanç d'aquest estudi, que ja està en fase d'elaboració i acaba l'assistència tècnica dia 31 de desembre, servirà de punt de partida de totes les actuacions que haurem de fer. Però també s'ha de dir que aquest estudi s'haurà d'adaptar, perquè aquest estudi, per exemple, no té en compte en cap moment polítiques, projectes que desenvoluparà aquest govern al llarg d'aquesta legislatura i els pròxims deu anys, com pot ser tot el tema de l'energia en aquestes illes, cosa que aquest estudi no contempla en cap moment, amb la qual cosa és un estudi, vostè sap com està perfectament i li garantesc que farem molt més que l'equip anterior en aquest tema, perquè lògicament va acabar i encara no tenia ni l'estudi.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en primer lloc jo esperava una resposta més de part de la vicepresidenta o del president del Govern, tenint en compte que el tema del canvi climàtic no és un tema menor i exclusiu de la Conselleria de Medi Ambient.

He de dir que estic contenta, en primer lloc, que el conseller de Medi Ambient tengui en compte el fet que s'encarregàs l'anterior legislatura un estudi, però evidentment jo vull manifestar la nostra gran preocupació i, per tant, jo vull que em contesti clarament què és el que faran perquè, tenint en compte que el canvi climàtic és una realitat i no és una mentida, fins i tot ho diuen experts i a més ho diu fins i tot premsa que, com saben perfectament, està dins la línia del Govern, en aquest sentit en aquest moment el canvi climàtic durà a l'illa més calor, sequeres, diluvis i menys pins. Els informes de l'IPCC, el grup de científics patrocinats per les Nacions Unides que investiga el canvi climàtic, parlen de les regions mediterrànies com a àrees que rebran un fort impacte pel canvi climàtic en tota una sèrie de qüestions que ara no diré. Espanya és el país més industrialitzat on més han crescut les emissions, i les Balears una de les regions del món on més augmenten les emissions, gairebé en un 57,6%.

Davant això és absolutament necessari que el Govern es plantegi què farà per combatre el canvi climàtic, que això no és un doi sinó que és un realitat, i jo vull dir clarament al Govern, a tot el Govern del Partit Popular, que amb les seves polítiques de transport, de fer grans autopistes, i amb les seves polítiques energètiques de cable, el que està molt clar és que el que faran serà augmentar cada vegada més aquestes emissions. Per tant jo el que deman concretament és que, davant un fet científicament comprovat i davant un fet greu que pot dur

problemes importants en aquestes illes nostres, com per exemple pot afectar molt el turisme, què farà aquest govern per intentar, com dic, pal·liar aquestes emissions de CO₂, perquè ara per ara, amb totes les polítiques que han plantejat en aquests cent dies evidentment el que faran serà augmentar cada vegada...

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo crec que aquest tema implica seriositat, el primer de tot seriositat, i seriositat per part de la persona que ha estat responsable d'aquest tema durant quatre anys, que ha estat vostè, i la befa, deixi-la fora d'aquesta sala de les Cariàtides, li ho deman per favor, perquè és vera que és seriós aquest tema, però el que no es pot ser és frívol, i vostè amb aquesta actitud només demostra la frivolitat de no haver-se cuidat de les coses que s'havia de cuidar, i el que ha de tenir és la tranquil·litat que aquest govern farà molt més que vostè perquè vostè no ha fet ni un estudi, però, sobretot, aquest govern ja ha fet aquest estudi que vostè va comanar.

Aquest estudi, per exemple, el que preveu és que tota l'energia que s'haurà de menester a Balears es farà en aquesta terra. Accions d'aquest govern abans dels noranta dies fan que vostè sàpiga que hi haurà energia que es durà amb cable i energia que es durà amb gas. Aquestes qüestions s'ha de tenir en compte. En tema de carreteres, carreteres on els cotxes no hagin d'anar en primera i segona, que emetran menys CO₂. Sí, no se'n rigui, quan un cotxe va en primera i segona gasta molt més combustible i les emissions són més grans. O fa comptes que només és vostè, que en sap, del canvi climàtic?

Li garantesc que, com que vostè ha demostrat que no ho ha sabut fer, aquest govern del Partit Popular demostrarà a aquesta societat, amb un gran debat per implicar tothom, que tothom es responsabilitzi i no només els polítics d'aquesta qüestió, de la necessitat d'actuar i d'actuar no tan sols des del Govern sinó actuar des de qualsevol espai que un ciutadà en aquesta terra, no a Mallorca, a la Terra, pugui fer alguna cosa perquè el canvi climàtic no sigui una cosa que distorsioni i hi hagi desastres de cara a un futur. Però amb seriositat, Sra. Diputada, no amb frivolitat com ha estat vostè amb la pregunta i amb la seva forma d'actuar els quatre anys anteriors.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament es passa al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació de la proposició no de llei RGE núm. 1635/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a declaració de servei públic del transport aeri entre illes i amb la península; i de la proposició no

de llei RGE núm. 1737/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a sector agrari i ramader.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1635/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a declaració de servei públic del transport aeri entre illes i amb la península.

Tot seguit passam al debat i a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 1635/03, a la qual s'ha presentat l'esmena d'addició núm. 2208/03, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, pel Grup del PSM, el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista presenta avui aquí, en aquesta cambra, una proposició no de llei a fi d'intentar frenar un despropòsit, a fi d'intentar garantir que els drets dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears siguin reconeguts en la seva totalitat i no només parcialment, perquè el que hem de deixar clar des del principi és que parlem de drets i no de concessions administratives. No demanam caritat, no hem demanat mai caritat amb aquesta reivindicació, sinó que demanam un tracte just en tota l'extensió del terme.

Som conscients, ho sabem perfectament, que l'actual Govern de les Illes Balears ja ha presentat a Madrid i ha passejat per Brussel·les una proposta de declaració d'obligació de servei públic, una declaració, però, que és deficitària, està amputada, està mutilada, una declaració que no empara els vols entre les illes i la península, i aquesta mutilació no és conseqüència de cap normativa europea, com se'ns ha volgut fer creure, sinó de la submissió a interessos aliens a aquestes illes, com ja veurem més endavant.

Creim que el Govern de les Illes Balears ha tingut una posició rònega i submissa, però aquesta cambra té la darrera paraula i pot encara corregir aquesta situació, perquè el que no podem consentir és que allò que va començar amb un incompliment acabi ara en una frustració. I és que ens hauríem de remuntar a l'any 1997, Llei d'acompanyament dels pressuposts del Govern central, que al seu article 103 diu textualment: "*El Gobierno procederá a la declaración de obligaciones de servicio público en los tráficos aéreos interinsulares y, en su caso, en los tráficos aéreos de los archipiélagos con el territorio peninsular. En ambos supuestos, de acuerdo con lo previsto en el reglamento -tan famoso, ja- 2408/02, del Consejo 23 de julio*". Faig notar a aquesta cambra que no es parla d'intencions, sinó de compromisos, que no es diu que s'estudiarà sinó que, taxativament, que es procedirà a la declaració. Faig notar a aquesta cambra també que no exclou de cap manera els vols entre les illes i la península, i faig notar a aquesta cambra també que invoca el mateix reglament que ara serveix d'excusa o volen fer servir d'excusa per retallar la declaració.

No entraré -no és el moment- al fet de com pot ser que un govern s'autoimposi un compromís per després incomplir-lo sistemàticament. Potser en aquell moment, tot pot ser,

necessitaven els vots de Coalición Canaria en el Congrés. Però aquest incompliment va generar una mobilització, una presa de consciència, i ara em disculparan si poso exemples de Menorca, l'illa que m'ha elegit i l'illa que més conec, però naturalment a les altres illes també hi va haver el mateix moviment.

El mes de març del 2001, parlem del 2001, el PSM-Entesa Nacionalista va posar en marxa una campanya per un transport aeri digne, amb milers de postals personalitzades com aquesta que s'enviaren al Sr. Cascos, ministre de Foment, amb el següent text en castellà, perquè ho entengués, naturalment, però que desgraciadament el que allà es deia encara avui per avui és plenament vigent, li dèiem: *“Excelentísimo Sr. Ministro: Para los menorquines el transporte aéreo no es un lujo, sino que tiene carácter esencial y básico, es una necesidad. Por este motivo no puede estar sujeto únicamente a criterios de rentabilidad económica o a los intereses de las compañías aéreas. Consideramos de justicia que el Gobierno central atienda y dé soluciones al problema de la insularidad. Los menorquines tenemos derecho a unas líneas de transporte aéreo suficientes, dignas y a un precio justo. También nosotros contribuimos con nuestros impuestos a sufragar la construcción y el mantenimiento de líneas de tren y autopistas. Por los motivos anteriores me dirijo a usted para instarle a la declaración de obligación de interés público del transporte aéreo entre las Islas Baleares y de éstas con la península”*. Però és que, a més a més, consideràvem imprescindible el manteniment de la tarifes reduïdes: per a infants, per a gent gran, per a malalts... Ja començem a veure per on aniran els tirs pel que apareix en premsa, però en parlarem més, del tema.

Bé. El PSM-Entesa Nacionalista va convocar més tard la Mesa del Transport, que canalitza, fins avui mateix, les inquietuds, les reivindicacions i el malestar, el malestar, dels menorquins per l'incompliment del Govern de Madrid de les seves responsabilitats amb els habitants de les Illes Balears. En aquesta mesa de Transport, com supòs que saben, hi participen una vintena d'entitats ciutadanes de l'illa, associacions veïnals, juvenils, professionals, sindicals, empresarials, culturals i polítiques, i des del primer moment la plataforma reivindicativa d'aquesta mesa del Transport, en la qual participa, per cert, el Partit Popular, ha defensat la inclusió dels vols amb la península dins la declaració de servei públic, i el manifest de la Mesa del Transport de Menorca, manifest signat per més de 10.000 menorquins i menorquines, que ja és dir a Menorca, i que va ser clau per fer sortir milers de persones en una de les majors manifestacions que hi ha hagut a la nostra illa, exigeix: *“Que s'articulin les solucions adients, legalment possibles per a l'Administració, als problemes de transport aeri entre illes i amb la península”*.

I és que açò ho hem de dir clar: no és un caprici, no és un privilegi, no és una fotesa, és una necessitat, un acte de justícia, com per cert va reconèixer a la premsa i en aquesta cambra la Sra. Cabrer. Els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers no volem ser ciutadans de segona, no volem que se'ns penalitzi per viure mar enllà, i tots coneixem les necessitats de traslladar-se a la península, són constants -per estudis, per qüestions de salut, per negocis-, i viure a les Illes

de cap manera no ha de suposar una despesa afegida. I açò, em sap greu dir-ho, és el que l'actual govern no ha volgut entendre o, pitjor encara, sí ho ha entès i per allò de *la obediencia debida* a Madrid ho ha amagat.

I ara entrem al bo d'os de la qüestió, com deim a Menorca. La proposta que ha portat el Govern popular de les Illes Balears a Madrid és conscientment incompleta, mutilada, com deia abans, i ens hem de demanar per què és així. No és perquè la normativa europea ho prohibeixi; el reglament europeu ho permet perfectament com, per altra part, reconeixia la mateixa comissària europea Loyola de Palacio en resposta escrita al llavors eurodiputat Sr. Esteve. Havia demanat el Sr. Esteve: *“¿Hay algún impedimento técnico para que el Gobierno español, si así lo considerase conveniente, acordase la declaración de interés público en el servicio de transporte aéreo entre las Illes Balears y entre éstas y la Península Ibérica?”*. Contestava la comissària europea: *“De acuerdo con la información de la Comisión no existe impedimento alguno para que las autoridades recurran a lo dispuesto...”*, en el famós article 4 del Reglament 2408/92.

En definitiva, i no ho dic amb cap acritud i ho dic amb pena, el Govern del Partit Popular ha volgut enganar el poble de les Illes amb aquest tema dient que Brussel·les era qui no permetia incloure dins la declaració els vols a la península. I per quin motiu ens ha volgut enganar a tots? Pel de sempre: estic convençut que des de Madrid els han cridat a l'ordre i l'actual govern de les Illes ha tornat a actuar una vegada més com un escolanet obediencista. El Govern central no vol aportar ni un sol euro per millorar el servei aeri a les Illes; espera aplicar la declaració de servei públic amb un acord amb els companyies, i sap ben bé que si hi inclogués els vols a la península açò seria impossible. Té por, per altra part, que açò també s'estengui a Canàries, a Ceuta i a Melilla. En definitiva, a Madrid manen i aquí s'obeeix, i de rebot ens volen enganar.

Però jo crec que s'ha descobert la comèdia, aquesta vegada s'ha descobert la comèdia. Hem vist un govern de les Illes Balears submís, depenent i, la veritat, senyors i senyores del Partit Popular, un govern digne, un govern que representés dignament la nostra terra hauria defensat a Madrid, a Brussel·les, allà on fos, els interessos dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes, sense por, sense excuses i sense renúncies. Si vostès haguessin enarborat aquesta bandera ens hi haguessin trobat tots darrere, i el PSM el primer, però han preferit justificar amb falsedats les ordres de Madrid, els interessos pressupostaris del Govern central, i aquesta és la realitat. Per molt que riguin tota la resta són romanços.

Però no acabam aquí la història. A més a més de la descafeïnada proposta de declaració que vostès han presentat, aquesta té apartats inassumibles, increïbles, jo diria que gairebé insultants. 96 euros per anar i tornar de Menorca a Mallorca amb certificat de resident, una rebaixa de 30 euros respecte del preu actual, 5.000 pessetes, 1.000 duros, una rebaixeta, una gracieta, i ara a més a més sense minis. Amb aquesta declaració que proposa el PP, tot en gros, anam al preu de fa dos anys, precisament quan va començar la campanya per considerar abusius aquests preus, mentre que els darrers cinc anys

l'augment ha estat gairebé d'un 50%. Senyors, açò és misèria i companyia, de cada bugada perdem un llençol, i a més del llençol ara sembla que també perdem les tarifes reduïdes. No, senyors, els ciutadans no és açò que volen. Volem que els preus d'avió corresponguin a allò que costaria a un peninsular poder fer el trajecte en cotxe, en autobús o en tren o, si més no, tenir les mateixes tarifes que a Canàries: La Palma-Gran Canària uns 60 euros, i a més sense llevar-los altres tipus de tarifes més reduïdes.

No diu la Constitució a l'article 138 que l'Estat atindrà assenyaladament les circumstàncies del fet insular? No és un dret el principi de continuïtat territorial? Aquesta xifra que ha proposat l'actual govern de les Illes Balears és abusiva, excessiva, i instam el Govern, amb aquesta proposició de llei, perquè la modifiqui. I és, senyores diputades i senyors diputats, ens trobam amb la mateixa problemàtica que exposava abans: el Govern de Madrid vol que la declaració de servei públic li surti gratis. La pregunta del Sr. Quetglas, la resposta que li han donat en aquesta mateixa sessió plenària ho ha confirmat per si hi havia dubtes: el Govern central no vol assumir cap dèficit; fins i tot jo record que hi havia un subsecretari que volia que, el dèficit, l'assumís el Govern de les Illes Balears. Seria per riure si no fos tan trist.

En definitiva, el Govern central espera que les companyies es portin bé i li facin un favor, i ara aquests dies es comença a veure clara la jugada. Primer, es deixen fora les rutes a la península. Segon, es posa un preu abusiu als bitllets entre illes. Tercer, s'accepta que les companyies eliminin les tarifes especials; les companyies contentes perquè no hi perden res, el Govern central content perquè no hi posa, i el ciutadà fotut. És un vergonyós exemple, al meu parer, al parer del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, de cinisme polític. Amb aquesta declaració de servei públic que propugna el Partit Popular fins i tot pot passar que els ciutadans acabin pagant més al cap de l'any, una vergonya.

En definitiva, una declaració de servei públic per cobrir l'expedient, per callar boques que els assegur que no callaran. I és que -no ens enganem- el Partit Popular mai no ha assumit aquesta reivindicació. S'hi ha vist forçat, empès, arrossegat a tramitar-la, però sempre a contracor, amb reticències, sense vertadera voluntat política. I no creguin que no els entenc, no; els entenc perfectament. Vostès, senyors del Partit Popular, són partidaris del liberalisme econòmic més salvatge, vostès tenen el mercat com a únic corrector de desigualtats, vostès pensen que l'única tasca de l'Estat és garantir la lliure competència...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, si és tan amable.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Un moment, sí, un momentet. Vostès s'han vist forçats a assumir els plantejaments d'intervenció propis de l'esquerra, i per açò, perquè no hi han cregut mai, ara ens trobam amb aquesta proposta coixa, esquifida, per sortir del pas sense molestar Madrid.

I queda una darrera qüestió, molt breument. També instam al fet que s'inclogui representació dels consells insulars i la comissió mixta que ha de negociar amb les companyies aèries l'aplicació de la declaració de serveis. No diré per què nosaltres volem que s'incloguin perquè ho diran vostès mateixos. No fa encara un any, 6 de desembre del 2002, en un article de premsa el Sr. Guillem Camps, avui membre de la Mesa, deia: "*La comissió mixta que se cree debe acoger sendos representantes del Consell Insular d'Eivissa i Formentera y de Menorca. No en vano tales islas conocen bien y de primera mano la auténtica problemática de los vuelos*". Clar que llavors estava a l'oposició, coherència; idò jo, d'acord.

I per acabar ja, Sr. President, acab ja tot d'una i resumesc, amb aquesta proposició de llei demanam a aquesta cambra que insti el Govern de les Illes Balears a rectificar i a presentar una declaració de servei públic del trànsit aeri que respongui a les vertaderes necessitats dels ciutadans de les Illes, que s'oblidi dels manaments de Madrid i que actuï com un govern digne en defensa dels interessos de la nostra terra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena d'addició RGE núm. 2208/03. Per defensar l'esmena té la paraula el diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Entenc que aquest torn és per a defensa de l'esmena i fixació de posició simultàniament.

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Surt, idò, aquí no solament per defensar l'esmena, sinó per fixar la posició del nostre grup davant aquesta iniciativa. Voldria, en primer lloc, felicitar el diputat Sr. Riudavets, per la magnífica exposició, perquè, a més, ha encertat exactament quina era l'evolució d'aquest problema i on era l'arrel del problema.

Crec que amb la declaració d'obligació de servei públic, que no inclou les relacions entre les illes i la península, estam davant un fracàs, un primer fracàs del propi Govern, que ell mateix va recollir, encara que fent el ronser, lògicament, no com a iniciativa pròpia, aquelles al·legacions que, des de l'oposició i des dels consells insulars, li varen fer perquè a la declaració de servei públic que proposava el Govern no hi figurava, el Govern les va assumir com a pròpies, però ja sabent i essent absolutament consentit que el Govern de l'Estat diria que no a les relacions amb la península. Per tant, estam davant un primer fracàs, perquè, baix el nostre punt de vista, i així va quedar reflectit a la iniciativa que va tenir el govern anterior en relació amb aquesta declaració, si bé, respecte de la raonabilitat de la proposta, que aquesta quedàs perfectament argumentada, que no se la pogués acusar d'això que tant li agrada dir a la Sra. Cabrer, de demagògia, etcètera, es va proposar que la declaració de servei públic arribàs fonamentalment o exclusivament a les relacions entre les illes de Menorca i Eivissa

i amb la península i no amb tots els punts de la península, sinó amb Barcelona, Madrid i València, com a punts estratègics per a les relacions d'aquestes illes. Aquesta era la proposta, una proposta absolutament moderada, meditada, ben pensada i que no tenia res de demagògic.

Això no obstant, a una primera resposta, com ha explicat molt bé el Sr. Riudavets, el Govern va dir que la legislació europea impedia que es pogués fer la declaració de servei públic amb la península. I això no era veritat, li vàrem demostrar, ja li vàrem fer una pregunta a la Sra. Consellera, que no va saber contestar, perquè realment estava faltant a la veritat dient que era la legislació europea la que impedia la declaració de servei públic amb la península, faltava a la veritat i jo crec que fins i tot sabia que faltava a la veritat, però era una manera d'embullar la troca i embullar l'opinió pública. Miri, el que és estrany dins Europa, justament, l'estrany és que es demani declaració d'obligació de servei públic amb relacions interinsulars. El normal, l'absolutament freqüent i generalitzat és que les declaracions d'obligació de servei públic a les àrees insulars ho siguin per les connexions entre aquestes àrees insulars i el continent, no entre les illes. Jo mateix he estat testimoni d'una certa sorpresa d'altres representants de comunitats d'illes, quan nosaltres reivindicàvem que la declaració d'obligació de serveis públics havia d'arribar a la interinsularitat, es quedaven molt estranyats, deien: bé, això és rar, no ho hem vist mai. Les declaracions d'obligació de servei públic a les illes són per a les relacions amb el continent, i la Sra. Cabrer ens venia aquí a explicar que això era una cosa que la legislació europea impedia, faltava a la veritat. Ja li vàrem fer una pregunta sobre aquesta qüestió i no la va saber contestar.

La declaració d'obligació de servei públic però, a més d'aquest forat, que és molt important, en té d'altres. Primer, i és la raó de la nostra esmena, és que la tarifa bàsica que estableix no s'estén a tots els vols, la qual cosa fa un forat molt gros per allà on pot fugir una bona quantitat d'aigua; no s'atén a la totalitat de les places de tots i cadascun dels vols. I d'aquesta manera s'estableix un subtil mecanisme a través del qual el número de places ofertes en aquesta tarifa bàsica pot ser realment molt petit per als ciutadans de les Illes Balears. Si la declaració de servei públic, tal com estableix, només obliga el 75% de les places ofertes, alerta, no venudes, ofertes, i com a mínim ha d'arribar al 50% de les places d'un avió, això vol dir que l'estratègia comercial de les companyies, lògicament, farà que aquells avions que tinguin més demanda seran només el 50% de les places ofertes i aquells avions que vagin mig buits s'oferiran al 75%, això és el lògic; voldran estimular l'ocupació dels avions que tenen buits i voldran guanyar el màxim de doblers en els avions que tenen garantit que estan plens. La qual cosa vol dir que en els avions estratègics només el 50% de les places sortiran amb tarifa bàsica, i d'aquestes s'hauran de restar totes aquelles que les agències de viatges, majoristes de viatges, etcètera, hagin acaparat ja d'entrada que, naturalment, acapararan primer de tot les places ofertes amb tarifa bàsica.

Per tant, ens podem trobar que a cada vol hi hagi 25, 25, en el millor dels casos, places ofertes amb tarifa bàsica per als ciutadans de les Illes Balears. Per tant, tenim un forat molt important aquí i nosaltres el volem resoldre amb aquesta

esmena; demanam que la tarifa bàsica, encara que insuficient, s'estengui a la totalitat de les places ofertes, cosa que ara, a pesar dels gestos de la consellera, no hi és a la declaració d'obligació de servei públic, no hi és.

També consideram que el descompte és insuficient. Està clar, així com ha dit el Sr. Riudavets, i jo crec que amb una frase que és prou gràfica i prou significativa, després de tot aquest esforç al que hem arribat és a les tarifes de fa dos anys, és a dir quan varen començar les mobilitzacions en contra d'unes tarifes excessivament altes. Això és tot el que s'ha aconseguit després d'aquest canvi de postura del Partit Popular, que jo vull recordar les paraules del Sr. Álvarez Cascos, les paraules en aquest Parlament del Sr. González Ortea, en contra de qualsevol declaració d'obligació de servei públic que havia de dur tots els mals als vols, havia de dur el monopoli, havia de dur l'encariment, havia de dur la dependència d'una sola companyia i per tant això era molt negatiu. Ara veim que aquest canvi de postura del Partit Popular és merament cosmètic, és merament obligat per les mobilitzacions, com ha dit el Sr. Riudavets, que des de Menorca, que des d'Eivissa, convocades pel Partit Socialista, vàrem mobilitzar la població en contra d'una actitud absolutament contrària als interessos generals que mantenia la gent del Partit Popular. I va ser la seva pròpia gent del Partit Popular de Menorca i d'Eivissa qui els va obligar a canviar de postura, començant pel Sr. Camps i seguint pel Sr. Joan Cardona, avui membres de la Mesa del Parlament i del Govern, respectivament. I aquest canvi d'actitud avui es demostra que només significa un canvi de postura cosmètic en relació amb el vertader problema dels vols.

Jo no vull reiterar els arguments que ja ha exposat el portaveu del PSM, perquè m'identific plenament amb tota la seva declaració, com he dit abans; el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquesta proposició no de llei en la seva integritat, amb la confiança que el grup accepti la nostra esmena, que creim que acaba d'arrodonir el plantejament. I, finalment, jo voldria fer un comentari que me surt després del torn de preguntes que vivim en aquest Parlament: qualcú hauria de governar, nosaltres sabem que hem deixat de governar i estam a l'oposició, vostès sembla que encara no, vostès encara continuen a l'oposició; si vostès fan l'oposició a l'anterior govern i nosaltres feim l'oposició a aquest, qui governa en aquest Parlament? Per favor, governin d'una vegada a favor dels interessos de les Illes Balears i dels seus ciutadans.

Gràcies.

(Rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, el diputat Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La meua intervenció té com a objectiu donar suport a la proposició no

de llei que ha presentat el Grup del PSM-Nacionalistes d'Esquerra, perquè consideram que declarar servei públic els vols entre les illes i la península és un fet de justícia i perquè consideram que aquest seria un bon moment per deixar de parlar i actuar -me referesc al Govern central-, seria un bon moment per traduir a fets això que ens han omplert tot aquest estiu, milions i més milions que han de venir de Madrid. Bé, comencem per aquí i toquem algun d'aquests milions que, per ara, queden tots en declaracions.

Ja a la llei d'acompanyament dels pressuposts de l'Estat del 97, com deia el Sr. Riudavets, ja es plantejava la necessitat que els serveis aeris interinsulars entre la península i entre illes fos declarat servei públic. I governava el Partit Popular a Madrid i hi havia majoria absoluta del Partit Popular al Parlament i al Senat i va ser aprovada aquesta mesura. Un any després ja es va acordar amb Coalició Canària i es va aprovar el servei públic solament interinsular, a pesar que fos Coalició Canària, solament interinsular, però ja es va aprovar l'any següent. Ni el 98, ni el 99 poguérem avançar a les nostres illes en aquest tema, que vull, només a nivell de record, recordar que tant el 99, com el 2000, com el 2001, com el 2003, en el debat de pressuposts de l'Estat, tant al Congrés dels Diputats com al Senat es varen presentar propostes tant als pressuposts com a la llei d'acompanyament, perquè s'incloués el servei públic dels vols entre illes i la península, propostes de tots els grups, però molt concretament jo conec la proposta d'Izquierda en el Congrés dels Diputats i del senador Manuel Cámara al Senat: proposta rebutjada amb la majoria del Partit Popular. Es rebutjaven a Madrid propostes, mentre, com s'ha dit en aquesta tribuna, a Eivissa i a Menorca hi havia plataformes que reivindicaven això, plataformes de les quals formava part el propi Partit Popular.

S'ha utilitzat per activa i per passiva durant aquest temps el tema de la prohibició europea, i jo crec que a hores d'ara tot això cau i jo crec que ja no cal dedicar excessius esforços a combatre aquest tema; jo també tenc resposta a l'eurodiputada d'Izquierda Unida, Laura González que, preguntant aquest tema, se li contesta que, efectivament, no hi ha cap impediment per part de la Unió Europea. O tenim la sentència del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea, de 24 de juliol del 2003, que fins i tot marca quatre condicions per les quals es pot declarar servei públic, s'han de marcar una sèrie de condicions que són generals, que no les llegesc, que estan aquí, en aquesta sentència, per tant, no hi ha cap impediment per part de la Unió Europea perquè es declari servei públic.

Jo crec que davant tots aquests fets, el resultat és que el Govern del Partit Popular, com s'ha dit també aquí, ens surt amb una proposta que queda absolutament curta. Jo també compartesc el que es va dir fa unes setmanes des d'aquest hemicicle, que aquest era el primer fracàs del Govern del Partit Popular, perquè es declara solament servei públic els vols interinsular i pel tema dels preus. A Canàries, amb les mateixes distàncies, els preus són més baixos, però bé, després de la notícia amb la qual ens hem despertat avui que Ibèria lleva les tarifes mini, ja preveient el que vendrà, resulta que el que era el preu mitjà es converteix en el preu mínim, i un màxim. Per tant, en definitiva, és una vertadera broma parlar d'aquesta proposta

com a una proposta que vagi endavant, és una proposta que va endarrera.

En definitiva, després de donar tot el bombo i platerets que s'ha volgut donar a aquesta proposta, que té un aspecte positiu, que és la declaració de servei públic, per primera vegada a nivell interinsular, -sí, sí, sí, Sra. Cabrer, vostè me veurà durant aquests quatre anys moltes vegades dir que quan estic d'acord, estic d'acord i no me cauen els anells-, estic d'acord amb aquesta part, però amb la part dels preus i amb la part de deixar els vols interinsulars i les illes no puc estar d'acord. I no puc estar d'acord que hagin donat tot el bombo i platerets que s'ha donat, perquè al final ha quedat amb *mucho ruido y pocas nueces*.

Per tant, ens trobam on ens hem trobat sempre, ens trobam que Madrid no compleix amb les illes. Les autopistes que es fan a Espanya, l'AVE que es fa a Espanya, són les nostres línies aèries i el nostre transport marítim, i aquí és on s'ha de notar si el ciutadà de les illes val el mateix que el ciutadà de la península o no val el mateix. Hem entrat dins una dinàmica durant aquests anys, perdó, durant aquests mesos, que, bé, doncs aquí uns diuen que ara que governa el PP a Madrid i govern aquí tot s'arreglarà; uns altres deien, sobretot des d'aquests bancs, que nosaltres no sabíem negociar amb el Govern del Partit Popular a la legislatura passada, i per tant tot quedava aturat.

Crec que el problema no és aquest, el problema és que el Govern central continua amb la mateixa actitud que continuava abans, i el primer exemple tangible que tenia, que era solucionar el problema dels vols interinsular, ho deixa aparcat *ad calendas graecas*. En definitiva, estam, com repetesc, on estàvem, amb una situació que el Govern central no està disposat a amollar el que estava disposat a amollar. En definitiva, Balears, una vegada que no governa un partit que no agrada als que governa Madrid ja torna ser el 0,7 de l'electorat a nivell d'Estat i per tant no cal preocupar-se excessivament pel que passa a Balears.

Esperem que això que ha passat amb els vols públics, amb el servei públic dels vols aeris, no passi amb altres matèria de les moltes que s'han parlat, i sobretot no passi amb el REB; ja arribarà el dia, ja ho vaig dir en aquesta tribuna una vegada i ho torn a repetir avui: quan facem comptes de tots aquests números que han aparegut a les pàgines dels diaris, a les ràdios i a les televisions durant aquests mesos, ja farem comptes de quants vénen i quants no vénen al final i de què parlam i de què no parlam.

Per tant, en definitiva, crec jo que el problema continua sent aquest, el problema és que el Partit Popular amb aquesta mesura demostra una vegada més que es queda curt, que fracassa amb una proposta que l'havia situada com a un exemple de la seva governabilitat. I, si me permeten, senyores i senyors, del Partit Popular, si no és així el que jo dic, si no és així el que han dit els que m'han precedit en aquesta tribuna, tenen vostès una ocasió perfecta: votin a favor d'aquesta proposició no de llei i demostrin la voluntat política des d'aquí, demostrin la voluntat política del Partit Popular de Balears, al marge del que digui Madrid, que vostès volen que els vols interinsulars i entre les

illes i la península siguin servei públic; ho demostrin i traiem una resolució, per unanimitat d'aquesta cambra, que l'enviem al Govern central, si no, moltes paraules i pocs fets.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per un temps de deu minuts, el representant del Grup Parlamentari Popular, el diputat Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular es troba davant aquesta proposta en una posició estranya i aparentment ambigua; estranya perquè participam totalment del seu contingut i esperit, tant és així que no ens hagués importat sumar-nos-hi d'haver-se presentat abans que l'actual govern desenterràs el tema una altra vegada amb el Ministeri de Foment. Però, a dues setmanes que el Consell de Ministres aprovi definitivament una proposta d'acord, consensuada entre les administracions central i autonòmica, havent-se replegat no poques de les al·legacions presentades, consideram que dur al Parlament aquesta proposició no de llei a hores d'ara, resulta oportunist i inoportú, poc oportú en el temps i poc oportú amb les formes. Per això parlava d'estranyesa. Quan l'actual Govern de les Illes Balears és a punt d'aconseguir una fita històrica en un temps rècord, l'oposició d'esquerres té la intenció de desprestigiar aquesta consecució, repetesc, històrica, insistint contínuament que no n'hi ha prou amb l'aconseguit.

Fins i tot el Sr. Quetglas, fa dues setmanes i avui mateix, en aquesta mateixa Sala que ens honra, qualificava ni més ni menys que de fracàs el que a quasi tothom li pareixia un èxit. Pot ser que la consellera d'Obres Públiques estigui destinada a morir d'èxit. Sr. Quetglas, la veritat és que no en sé res del seu *fatum*, com deien els llatins, però quan la incapacitat demostrada de qui ha estat prop de tres anys governant es combina amb la capacitat, també demostrada, d'un que no fa tres mesos que governa, el resultat no pot ser altre que un triomf clamorós del nou governant.

Per això, només aparentment pot parèixer ambigu el nostre posicionament, perquè el que deixa clar aquesta proposta, contraproductiu i gens oportuna, repetesc, és la distinció entre nosaltres i vostès, una distinció abismal entre el que els anglosaxons anomenen homes d'Estat, d'una banda, i agitadors polítics, d'una altra. Els homes d'Estat fan *policis*, els agitadors *politics*; un home d'Estat és pragmàtic, un agitador problemàtic; un home d'Estat és partidari de les reformes lentes, un agitador de la ruptura; un home d'Estat arriba a acords i fa bo aquell principi fonamental que diu que la política és l'art d'allò possible, l'agitador, en canvi, s'estima més excusar-se en qualsevol coartada, per petita i ridícula que resulta, per dinamitar ponts de diàleg i de consens, comptant només així amb el favor dels més extremistes; un home d'Estat és possibilista, l'agitador un etern reivindicador; un home d'Estat és eficaç i sense grans discursos arriba al poble de la millor manera, fent emanar prosperitat dins un clima d'ordre i de

llibertat, un agitador, per contra, promet molt i dóna molt poc, em recorda la nit quan un conegut meu, una mica desenganyat de les bondats noctàmbules, em deia: *la noche promete mucho pero la verdad es que da muy poco*. Més o manco, si fa no fa, com l'esquerra. Només l'home d'Estat entén el que significa la cosa pública, com ja ho havien entès els ciutadans grecs quan se'n reien dels núvols dels filòsofs, sempre tan distants i tan poc compromesos amb la *polis*. I els diré més, un home d'Estat fa bona cara, producte d'aquesta pau i bonhomia d'aquell que sap que fa el que li pertoca; quina diferència amb l'agitador, sempre tan malcarat i desagradable, malalt d'indignació crònica.

Vet aquí les diferències entre un govern del Partit Popular i un govern d'esquerres, entre uns governants que s'adapten a la societat que els ha confiat l'autoritat i uns altres que volen adaptar i conscienciar la societat als seus propis maldecaps. N'hi ha que diuen que sacrifiquen un bon argument per un acudit, l'oposició actual és encara pitjor, com un *déjà vue* del que ha passat durant quatre anys de pacte de progrés, ara estan disposats a sacrificar un bon acord per un mal argument. La continuació del gènere politicoliterari, de títol "La victimologia balear" o *Qué desgraciados somos*, tan prestigiós a certa premsa escrita, minoritària, això sí, *pero con derecho a existir*; per la qual cosa, poc discuteixen la seva declaració de servei públic *de facto* i que, d'anar així, amb el temps podria esdevenir fins i tot obligatori.

Ironies a part, tampoc no es pot dir que des de l'actual conselleria de la Sra. Cabrer els ajudin massa a atenuar aquests fervors reivindicatius que pateixen per tradició les nostres entranyables esquerres. No fa falta haver llegit Revel ni Haeck, per saber, manllivant la idea de Revel que no és l'estancament, no és la depressió, no és el fracàs el que engendra reivindicacions, és el progrés, és l'èxit, perquè abans ha engendrat els béns gràcies als quals no són vanes aquestes reivindicacions. Només a causa dels èxits ja aconseguits l'home tolera menys els mals que encara subsisteixen, als seus ulls ara es torna insuportable el que abans li era suportable. És precisament la gran gestió realitzada per la consellera, amb l'aprovació de la declaració de servei públic obligatori dels vols interilles, el que fa que ara tinguem moltes més esperances; és el èxit clamorós, sense matisos, que ens fa concebre que encara puguem aconseguir més, és la seva testa d'or, coronada de llorer, qui ens embriaga amb un excés d'ambicions.

(Algunes rialles)

Qui ens havia de dir, fa només tres mesos, que al dia d'avui estaríem a punt d'aconseguir el que el pacte de progrés no aconseguí amb quatre anys. La depressió a què ens va acostumar el Sr. Quetglas als caps de la Conselleria d'Obres Públiques no presagiava res de bo i és per això que no es produí cap clam popular en aquest sentit; ningú no ignorava que, vista l'actitud persistent d'enfrontament i les escasses arts diplomàtiques de l'anterior govern, tanmateix no res arribaria a bon port. Per això, és responsabilitat del Grup Parlamentari Popular, que dóna i li toca donar suport explícit a aquest govern, aconsellar allò de poc a poc i bons aliments.

Comparem el que teníem, preus a 99 euros i a l'alça, amb el que tendrem en poc temps, 72 euros com a màxim, Sr. Riudavets, amb només 48 euros per a residents. Comparem la situació, una companyia amb quasi monopoli a un règim obert, amb competència, obligat a les condicions de preus, descomptes, freqüències, compromís amb la continuïtat en el servei i interconnectivitat horària amb el vaixell de Formentera.

I clar que són millorables les condicions, sempre ho són, ningú no ho posa en dubte!, però això no lleva que el que és a punt d'aprovar-se en un temps rècord i amb considerables millores respecte del primer esborrany, sigui una magnífica notícia per als mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs. La proposta inicial de la Direcció General d'Aviació Civil, sotmesa a les al·legacions d'organismes institucionals i polítics, ha estat millorada: tarifa única, enlloc de la flexibilització de les places ofertes amb tarifa bàsica; augment de les capacitats mínimes exigides a les companyies en els vols Maó-Palma i Eivissa-Palma, tant a temporada alta com baixa; major control de les companyies aèries per garantir el compliment de les condicions del servei públic; coordinació dels vols d'Eivissa amb els horaris de transport marítim a Formentera.

Tot indica que ens trobam davant un acord de gran rellevància amb el Ministeri de Foment i que és el Partit Popular, com sempre, l'únic que aporta a la ciutadania fets contundents, els millors arguments, els que valen, que redueixen el cost de la insularitat, com succeí ja el 98, quan també fou el Partit Popular qui aconseguí el descompte del 33% i les compensacions en el transport de les mercaderies, tal com es preveia al REB, un règim especial de les Illes Balears, la necessitat del qual tant li va costar d'entendre al Sr. Quetglas, ara tan sulfurat i eclipsat davant els èxits de la seva successora; o del qui fou president de govern, Felipe González, que deia *que los residentes baleares deberían pagar por vivir en Baleares*. Partit de poca coherència el PSOE, de poca coherència regional, amb discursos a la carta per a cada regió, i de menys coherència històrica. No ens ve de nou que Zapatero, tot un expert en política pressupostària, a micròfon tancat, digui que rebaixarà el 50% els vols a Balears. Dirà el mateix a Canàries? Vistes les coses, l'estrany seria que sí, la contradicció espacial i temporal del PSOE ja s'ha convertit en el seu *santo y seña* amb què es passeja de província en província.

Gràcies al Partit Popular, una vegada més, per tant, empatam amb Canàries; tenim el que sempre havíem reivindicat, el mateix que Canàries. Uns diran: home, allà els vols són més barats! I és ver, però res té a veure amb la declaració de servei públic, és una qüestió purament de mercat. A Canàries tenen dos milions de passatgers que volen entre illes i aquí només mig milió, d'aquí la diferència de preus. Convé recordar i anar molt alerta amb el tema a tractar, el servei públic és una excepció a la norma, l'article 4 del Reglament 2048/92 és una excepció d'un paquet liberalitzador i la norma és un mercat aeri de lliure competència. La intervenció de l'Estat només té sentit quan les empreses privades no estan interessades a oferir un servei determinat o quan es degrada aquest mateix servei, com el cas que ens ocupa. Però la intromissió de l'Estat en el lliure mercat, des d'una òptica liberal, només s'ha de produir quan és

estrictament necessari, i en això no pareix que l'esquerra, com no podia ser d'una altra manera, hi estigui d'acord.

Em referesc als vols de les illes menors amb la península, per qualche cosa vostès són socialistes i encara duen les cucal·les planificadores, i no és que nosaltres no considerem també una necessitat la declaració dels vols entre les illes menors i la península com a servei públic, però veim més difícil la seva aplicació; perquè, si bé en el cas dels interilles sí que observàvem ben clarament que es podien inserir dins l'article 4 esmentat, que, recordem, és una excepció, no ho veim tan clar per al cas dels vols de les illes menors i la península. Simplement, sentit de la realitat, ens trobam davant una reivindicació justa, però distinta; no ens trobam amb un cas i monopoli amb uns preus contínuament en alça com en els vols interilles, sinó un mercat, en el cas dels vols interilles menors-península, on hi concorren diverses companyies aèries en règim de competència i on, efectivament, en qualche cas puntual de la temporada baixa, sí que trobam un dèficit alarmant de freqüències, però això és més l'excepció que la norma. És un cas distint als vols interinsulars, més delicat i a estudiar amb més detall; és difícil, però tampoc no ens rendim, perquè si hi ha un tret que defineix el Partit Popular és que al govern i a l'oposició diem el mateix. I els record, senyores i senyors diputats dels bancs de l'esquerra, que si l'oposició no fa de vegades els comptes que fa el Govern, sacrificant substanciosos titulars de diari a una anònima i moltes vegades desagradada responsabilitat, difícilment arribarà a ser govern qualche vegada.

A dues setmanes escasses de l'aprovació de la proposta d'acord de la declaració de servei públic obligatori per als vols interilles, per part del Consell de Ministres, no creim oportú que els ciutadans continuïn esperant més encara, a causa de més discussions amb el Ministeri de Foment; preferim celeritat i aplicació immediata del servei públic a entrar a una nova etapa de negociacions, que consideram que no aportaria res de nou. No creim que sigui l'hora, tal com fa aquesta proposició no de llei, de mesclar dos objectius tan diferents per tapar-ne un amb l'altre; així com tampoc de vinga. tornem-hi torna-hi, una altra vegada amb més estirades, amb que siguin tan respectables com les proposades, disminució de les tarifes o la integració dels consells insulars dins la Comissió Mixta ja acordada.

S'ha comptat amb els consells insulars a l'hora de presentar al·legacions, algunes de les quals s'han incorporat al text definitiu. La negociació té com a objectiu ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí, vaig acabant, Sr. President. La negociació té com a objectiu l'acord, és un instrument i no és un fi en si mateix; no som partidaris de la negociació reivindicadora permanent.

Així les coses, el Partit Popular, de votar-se per separat els tres punts de la proposició no de llei, votarà a favor del primer,

si s'elimina la inclusió de servei públic dels vols entre les Illes Balears i la península. I votarà en contra del punt segon i tercer. Si no és així, el Partit Popular votarà en contra de tot el bloc, per enganyosa i oportunista, i no perquè ens hi mostrem contraris, sinó perquè arriba un poc massa tard, el que ens fa sospitar que no sigui més que una cortina de fum per desdenyar l'aconseguit per aquest govern, una estratègia que només pretén amagar dues coses: el fracàs d'uns que, amb quatre anys, s'han mostrat incapaços d'arribar a res, i l'èxit d'uns altres que els ha sobrat massa temps. Bons auguris d'una etapa de govern que ben segur situarà la realitat a un lloc preminent, deixat a la *gauche divine* els seus refinats i malenconiosos costums d'evocar temps passats, on, instal·lats dins la depressió i la impotència, s'enorgullien de practicar les seves particulars i identitàries arts de govern, traduïdes en una sola direcció, propaganda de la queixa de la llagrimeta fàcil. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, li deman la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Li deman la paraula per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

Té tres minuts.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. No, només recordar-li a la pesada i retòrica ignorància històrica del Sr. Font que va ser per tres acords de l'anterior Consell de Govern, per un expedient fet per l'anterior Consell de Govern, que el Govern de l'Estat va canviar d'opinió; i que és gràcies a la feina feta, pesadament, obsessivament, per l'anterior Consell de Govern que avui la Sra. Consellera pot, amb tres mesos, aconseguir el que ella considera un gran triomf. No surt del no res aquesta història. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, el Sr. Riudavets, per un temps de cinc minuts, per acceptar o rebutjar l'esmena i fixar la posició.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, vull agrair el suport del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i del Grup Socialista, perquè naturalment acceptam l'esmena que han presentat, que complementa perfectament la

nostra proposició no de llei i l'arrodoneix, com molt bé ha dit el Sr. Quetglas. La veritat és que dec ser novell en aquesta cambra perquè no m'esperava la resposta del Partit Popular, una espècie de poema èpic, jo esperava una concreció. Dec ser novell perquè després de dir-me malcarat, agitador polític, oportunista i extremista estic satisfet perquè quan els adversaris et diuen això, senyal que vas bé. Dec ser novell, massa novell dins aquesta cambra, perquè he sentit dir que si aquesta proposició no de llei l'haguéssim presentada abans haguessin votat que sí, senyors si aquesta proposició no de llei són bàsicament les al·legacions del Consell Insular de Menorca, ho haguessin acceptat, no ho han acceptat perquè no varen voler o perquè no els varen deixar.

Hi ha coses que sí estic d'acord, estic d'acord que tenen una posició ambigua i estranya. Diuen que és just però votaren en contra perquè ho hem presentat tard, quan ja ho havien presentat i no els vàrem fer cas. Per favor, diguin clar que no poden acceptar-ho perquè des de Madrid no els deixen, no ens vulguin fer combregar amb rodes de molí. Governar no dóna potestat per falsejar les coses, a la llarga tot es sap i a tot es dóna resposta. Vostès han pujat a aquest carro a contracor, no hi volien ser la pressió popular, com ha dit el Sr. Quetglas, s'hi hauria oposat sobretot d'Eivissa i de Menorca, els han forçat a ser-hi i com hi són? D'aquella manera, sense ganes, com una núvia que no es vol casar, però no li queda altre remei. Què han fet? Descafèinar una proposta, mutilar-la i suplicar a Madrid que els passi perquè si no queden malament. Així és de minsa i pobra la seva proposta.

Però fins i tot els vull fer una crida. La Sra. Cabrer ha dit davant la premsa i també en aquesta cambra que l'exigència d'incloure els vols amb la península és justa, si és justa votin a favor, encara que sigui tard perquè abans ja els ho havíem dit i no en varen fer cas, votin a favor i tot just defensant davant Madrid i allà on sigui la justícia d'aquests arguments. A més una altra cosa, votar allò que és just és un exercici sa i s'hi haurien d'acostumar.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Ens ha quedat clar que per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista s'accepta l'esmena presentada pel Grup Socialista.

Passam a la votació.

Aquesta proposició no de llei queda rebutjada per 29 vots en contra i 25 a favor.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 1737/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a sector agrari i ramader.

A continuació es passa al debat i votació de la proposició no de llei RGE núm. 1737/03 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a sector agrari i ramader. Té la paraula pel grup representant i per un temps de 10 minuts el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer hem de iniciar la defensa d'aquesta proposició no de llei fent una declaració de principis i que des del Grup Parlamentari Socialista tenim ben clar i és que el sector primari entenem, i no ens hem cansat de repetir-ho i així ho farem, que és un sector estratègic tan per a la nostra societat com per a la nostra economia. Entenem que és un sector estratègic per a la nostra societat perquè aquest col·lectiu, aquest sector social és portador de tradicions culturals, etnològiques i costumistes que sens dubte és qui els ha preservat i qui avui per avui fa més per preservar-les. Però sens dubte també és molt important la seva funció des del punt de vista econòmic, mediambiental i paisatgístic. El nostre paisatge és un paisatge configurat al llarg dels segles per l'activitat agrària i ramadera a les nostres Illes i únicament aquest sector és qui la protegit tal com el tenim encara en els nostres dies i és qui fa més per protegir-lo i mantenir-lo. Del nostre paisatge, sens dubte, també se n'aprofita, se'n beneficia el nostre turisme, la principal font econòmica de la nostra societat, evidentment. Però també se'n beneficia i se n'aprofita el conjunt de la nostra societat. Per això entenem que ha de ser la societat en el seu conjunt qui reconegui i qui actuï per dignificar cada dia més aquesta activitat, aquesta professió.

Per tant, ha de ser la societat en el seu conjunt a través dels poders públics qui doni suport tècnic i econòmic a aquest sector que, sens dubte, passa per moments difícils i que moltes de les activitats que realitza no són rendibles per si mateixes. És evident que altres sectors, com el sector turístic mateix, també tenen necessitats, necessitats d'infraestructures, necessitats de serveis, neteja de platges, recollida de fems, proveïment d'aigües, depuració d'aigües residuals, moltes de necessitats, d'infraestructures i de serveis que en alguns casos pagam tots també, ho pagam el conjunt de la societat i ningú qüestiona que en aquest sector, que sens dubte, té molt menys problemes que el sector primari, ningú dubta que se'ls ha de facilitar aquestes infraestructures i aquests serveis i si les hem d'assumir entre tots ho hem de fer.

A nosaltres ens preocupa especialment que el Govern de les Illes Balears, el Govern del President Matas no ho entengui així, ho deim per les manifestacions que hem sentit del conseller aquests primers mesos de Govern i ho deim per un seguit de mesures que ha pres o ha anunciat aquest Govern, absolutament contràries al sector i cap d'elles amb el que duim de legislatura a favor del sector. Això ha generat, com no podia ser d'altra manera, una gran preocupació dins el sector que ha provocat mobilitzacions que tots coneixem i que no fa falta repetir aquí. Però és evident que mesures com treure a les agrupacions representants del sector de l'agricultura i la ramaderia del Consell Assessor de Turisme indiquen molt bé per on va el Govern, què pensa el Govern respecte a la importància o necessitat de seguir mantenint viu el sector primari. Com també l'anunci fet pel Govern, ara ja ha rectificat i això és allò a què els volem instar, que segueixin el camí de la rectificació i anunciar la retirada del conveni amb UCABAL, ja l'han signat per tant, aquest és un apartat que està superat. Com també l'anunci del Sr. Conseller de tancar PRILAC, en

primer lloc em deman si és que el conseller en condicions de tancar PRILAC, el Govern com a molt allò que podria fer és retirar les accions que té a PRILAC. Això de tancar-lo com va dir crec que va anar molt més lluny fins i tot d'allò que pot anar, però posa de manifest una actitud, entenem nosaltres, absolutament contrària als interessos dels sectors.

Igualment el suport retirat al consell de la producció integrada, una pràctica que té futur i que és necessària a les nostres Illes i que el fons que hi havia amb l'ecotaxa no sabem si s'han retirat o no, però la qüestió és que les persones que hi feien feina sí que han estat acomiadades. O l'anunci fet de la reducció de les ajudes a les ADS, una altra forma associativa de participar o de donar suport en el sector, en aquest de la ramaderia. Accions evidentment totes elles necessàries per a la viabilitat del sector i que intentaré explicar-ho, però com no podia ser d'altra manera, varen generar una greu preocupació i mobilització del sector. Intentar-ho explicar-ho perquè nosaltres els socialistes entenem que el futur donades les característiques d'aquest sector, petites explotacions, poc rendibles, envelliment de la població, falta de suport tècnic, falta de formació, tot un seguit de característiques que configuren en el nostre sector primari o agrícola i ramader i fan que només tenguim futur, insistesc, treballant des de l'associacionisme i des del suport tècnic i econòmic dels poders públics. Des de l'associacionisme i baix qualsevol fórmula legal possible, ja sigui cooperatives, SAT, ADS, ADV o qualsevol altra associació que tenguim per objectiu invertir, millorar i fer rendible aquest sector, ja sigui per prestar serveis, per transformar i valoritzar els productes o ja sigui per comercialitzar els productes agroalimentaris només entenem es pot fer des de l'associacionisme. I per això ens preocupa, molt especialment, els anuncis fets pel Govern de retirar suports a tots aquests tipus de figures associatives.

I només es pot fer des del suport tècnic i econòmic, per allò que he dit abans, per les característiques del sector. Ajudes que, entenem nosaltres, no han de ser sempre innecessàriament directes, no pretenem que aquest sigui un sector subsidiari, com també he escoltat dir a membres del Govern que aquest sector ha de deixar de viure com un sector subsidiari i que les activitats que no siguin rendibles haurien de desaparèixer, no. Les ajudes poden ser directes entenem quan sigui clara una acció mediambiental, una actuació agroambiental i que per tant, justifiqui una ajuda directe a l'agricultor, al pagès perquè la societat se'n beneficia d'aquesta activitat d'una manera directe com és la conservació del medi ambient. Però sobretot i molt especialment, aquestes ajudes han de ser estructurals per fer viables aquelles activitats que avui no són viables, però que amb el suport a la creació dels mitjans estructurals per fer viables aquestes activitats s'aconsegueix aquest objectiu.

Jo crec que un exemple clar, posat en marxa aquests darrers 4 anys, era PRILAC. Diran és que tenia pèrdues, bé era una societat instrumental per transformar i valoritzar un producte que fins ara tenia problemes, amb la participació del Govern, però també amb participació del sector privat. I aquestes ajudes al sector creim que són les més importants i les que precisament el Govern va anunciar que pensava tancar o retirar. Per suposat les ajudes a les associacions o agrupacions, a l'agricultura

productiva en definitiva són les que interessin i que són les més rendibles per a la nostra societat. Per tant, són les que s'haurien de primar.

Per això des del Grup Parlamentari Socialista presentem aquesta proposició no de llei, amb aquest objectiu. En primer lloc pretenem que el Govern entengui, deduïm que fins ara no ha estat així almanco a la vista de les mesures preses i els anuncis que s'han fet des del Govern, que el Govern entengui que aquest sector és un sector estratègic, que va molt més enllà d'un sector econòmic sinó que també fa una funció que se'n beneficia tota la societat directa o indirectament i se'n beneficia la nostra economia perquè qui no ha vist a les fires de turisme com des de les autoritats de Turisme es presenten fotografies de camps d'ametllers florits, és una actiu sens dubte econòmic per a la nostra societat i per a la nostra economia. I és un actiu que només els qui la preserven, els pagesos, aconseguirem que la segueixin preservant si s'aconsegueix que aquest sector no s'abandoni definitivament, com anava encaminat fins ara i com serà de seguir amb aquestes actuacions anunciades pel Govern.

Instam el Govern que garanteixi el bon funcionament de PRILAC perquè, com deia abans, creim que és necessari per al sector, és una mesura estructural que hauríem de perseguir l'objectiu de què pugui funcionar per si mateix i en el moment que funcioni el Govern se'n pugui retirar, però mentre no funcioni s'ha de garantir el seu funcionament per als bons resultats que ha donat.

Instam el Govern a mantenir les ajudes a UCABAL, que com dic ja s'ha firmat i per tant, aquí el Govern ha rectificat, ho celebrem, continuïn per aquest camí de la rectificació que anirem bé i per tant, aquest apartat concret de mantenir les ajudes a UCABAL s'ha de retirar. Però sí mantenim el de les ADS o qualsevol altra fórmula associativa que plantegi el sector i li donin suport per part del Govern.

I en quart lloc i no per ser el darrer és el menys important. Afirmam que només des de la participació i la implicació del sector es pot garantir l'èxit de les iniciatives que es duïen des del Govern. Per tant, instam el Govern a consultar i escoltar a totes les organitzacions del sector. No pot ser, com hem vist, que s'hagin donat reiterades negatives del Govern a rebre determinades associacions com Unió de Pagesos a la conselleria, això no és de rebut i des d'aquí ho volem condemnar i instam perquè no passi més. Tampoc és molt correcte, però sí que és legal perquè és un dret que té el Govern, que hagi tret sense més i sense consultar el sector, tal com l'obliga la Llei del Consell Econòmic i Social, hagi tret Unió de Pagesos i hagi nomenat uns altres representants. En qualsevol cas és una facultat del Govern escoltar el sector, cosa que no ha fet, però és una facultat que té.

Però allò que ja és el pitjor és que hagi tret les associacions representants del sector de la ramaderia i de l'agricultura del Consell Assessor de Turisme. Es dona clarament la situació que aquells que comercialitzen amb el paisatge estan molt ben representats dins el Consell Assessor, el sector turístic que és qui comercialitza i qui es beneficia de la bona conservació del paisatge està molt ben representat. Però aquells que conserven

i mantenen aquest paisatge, abans estaven representants, però en aquest Consell Assessor no hi són. Jo crec que això és definitiu de l'actitud, de com entén el Govern la importància del sector primar i l'instam perquè rectifiqui que és necessari.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds volem donar suport a la proposició no de llei presentada pel Partit Socialista. Creim que són absolutament necessari aquestes ajudes i aquestes inversions al sector agrari per fer sobretot una producció, com es diu, diversificada i de més qualitat i apostaríem també perquè aquestes subvencions vagin en criteris de qualitat ecològica i social i també com és evident amb una racionalització dels mercats.

També entenem que aquesta proposició no de llei, els aspectes que toca, treballar conjuntament amb totes les organitzacions agràries no és que hagi d'estar a una proposició no de llei, en el nostre parer ha de ser una conseqüència lògica que una Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'estar sempre escoltant a totes les organitzacions del sector i evidentment, hem vist amb molta preocupació les polítiques, no l'actitud, les polítiques clares que ha duit fins ara el Govern del Partit Popular en referència aquest sector agrari, tan important per a les nostres Illes i que ha estat precisament només posar els seus i no voler obrir-se a totes les associacions. Jo crec que això diu molt poc inicialment d'allò que pensa fer el Partit Popular respecte l'agricultura i la ramaderia.

I per tant, nosaltres des d'Esquerra Unida-Els Verds creim que precisament com a sector primari fonamental per a l'economia d'aquestes Illes, no més s'ha de donar suport sinó que s'ha fer un pla d'acció contundent i important, però sempre amb criteris de diversificació, de més qualitat i com dic, de potenciar l'agricultura i la ramaderia ecològica i sobretot en participació. Per tant, votarem a favor d'aquesta proposició no de llei i a més instam el Govern que vagi més enllà i treballi perquè aquest sector realment sigui compatible i competent a nivell de les nostres Illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. També per manifestar el suport als quatre punts d'aquesta proposició no de llei. La veritat és que els primers dos mesos d'aquest Govern han estat molt inquietants per al sector agrícola i ramader, sobretot per al sector ramader en aquest cas perquè va veure com des del

portaveu del Govern en temes d'agricultura, el propi conseller del ram, es feia un atac molt dur a una de les iniciatives que els darrers anys havia generat més illúsió dins el sector ramader i que era la central lletera PRILAC.

Bé jo el fet que el conseller criticqués aquesta iniciativa perquè el primer any ha acumulat una pèrdua de 190.000 euros, bé jo he de dir que és molt desafortunat. Hem de tenir en compte que el Govern és accionista d'aquesta empresa i jo no he vist mai cap accionista d'una empresa privada que digui als 4 vents, que anunciï a tots els mitjans de comunicació que la seva empresa té pèrdues perquè això genera una desconfiança damunt els clients d'aquesta empresa, damunt els proveïdors d'aquesta empresa. Clar, des del sector es senten aquestes declaracions i l'alarma va ser molt gran i va arribar fins a sectors del Partit Popular que varen haver de prendre cartes en aquesta qüestió.

I jo faig una reflexió, mirin encara que es consolidessin aquestes pèrdues anualment, que aquesta empresa perdés 190.000 euros anualment i el Govern hi té un 33%, què significa que el Govern cada any haurà de participar en una ampliació de capital de 10 o 11 milions de pessetes? I el rendiment que donen aquests 10 milions de pessetes perquè el rendiment per al sector ha estat que 30 milions de litres a Mallorca, pel simple fet de posar-se en marxa aquesta central lletera, la llet ha pujat 6 pessetes per litre. És a dir, aquests 10 milions de pessetes que costa al Govern PRILAC significa 180 milions de pessetes per al sector lleter. Em deman, quina ajuda al sector primari o a qualsevol sector dóna un rendiment tan important que multiplica cada euro per 18? S'imaginin vostès que les ajudes que donam als cereals, o als fruit secs, o les ovelles, totes es multipliquessin per 18 a l'hora d'arribar al productor final? Crec que avui no parlariem dels problemes de l'agricultura. Clar i per això ha alarmat molt el sector perquè era una de les mesures que poden ajudar a dignificar la professió de pagès i de ramader.

Igualment els mals papers que s'han fet al sector cooperativista o a una part del moviment associatiu. Jo crec que fora vila no està per partidismes, fora vila necessita que tots els partits polítics, que tots els sindicats i les patronals hi facem feina conjuntament i que no discriminem a ningú perquè s'ha de suposar que tothom va en bona fe. El fet de no voler rebre l'organització agrària amb més tradició, jo no diré la majoritària o la segona, no ho sé, això fins que no hi hagi eleccions agràries no es sabrà, però l'entitat més antiga que ha fet feina per a la pagesia, ni voler-la rebre. O anunciar, després es va rectificar, la retirada d'ajudes al sector cooperativista, la Unió de Cooperatives Agràries de Balears. Mirin si a fora vila no donam suport a l'associacionisme, si no potenciam de bon de veres la industrialització que permeti després una adequada comercialització dels productes agrícoles i ramaders a través de cooperatives, entre altres qüestions, és que això està condemnat a morir. Per tant, l'atac a l'associacionisme, l'atac a la industrialització i l'atac a la comercialització a través de l'atac a les cooperatives, significava la sentència de mort del sector.

Bé, jo no sé si s'haurà rectificat per les pressions o si realment hi haurà un canvi de rumb de la política agrícola. Hi

haurà una interpellació al conseller, havia de venir aquesta setmana, però atès que no estava molt bé de salut, crec que d'acord amb la Junta de Portaveus, l'hem ajornada. Però jo crec que aquí s'imposa un poc de seny i sobretot, dins fora vila hi ha moltes paparres, paparres són paràsits que xuclen la sang i hauríem d'intentar evitar que aquestes paparres anessin quedant apartades, que no tenguessin massa veu dins la conselleria i la gent que hi posa el call, ha de ser la gent que realment sigui escoltada per la conselleria. A mi em dóna la impressió que el conseller ha estat massa influït les primeres setmanes per les picades de les paparres i ha anat bé un poquet d'insecticida per posar les coses en el seu lloc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Josep Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo per començar he de dir que aquesta primera intervenció, en representació del Grup Parlamentari Popular i defensant un poc la postura d'aquest grup davant la proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista, és un poc atípica, ho dic simplement perquè el conseller, com ha dit el Sr. Sampol, encara no ha comparegut davant la Comissió Permanent d'Economia, com han fet els altres consellers, per explicar les línies mestres de la seva política i que pretén dur a terme durant aquests 4 anys.

Ja que aquest fet no s'ha produït per raons que tots els que estam presents aquí ho sabem, la meua intervenció constarà de dues parts sensiblement diferents. Una primera part allà on explicaré un poc les línies mestres que prepara el Grup Parlamentari Popular i que creim que són adients dur-les a terme en l'agricultura i la ramaderia balear. I una segona part allà on explicaré la postura del Grup Popular davant la proposició no de llei que ha proposat el Grup Socialista.

Començant l'exposició de la primera part, les línies bàsiques del Grup Parlamentari Popular i com no pot ser d'altra manera del Govern en agricultura i en farà un resum perquè en menys de 10 minuts és impossible dir-les totes. Per començar l'objectiu prioritari és adaptar l'agricultura i la ramaderia balear a la política agrària comunitària. Aquesta reforma és una de les reformes de més magnitud empresa des de Brussel·les en les darreres dècades i no només ressalta les funcions agrícoles dels pagesos i dels ramaders sinó que també els implica en la gestió del medi ambient, de l'entorn i de totes les rodalies que tenim a Balears. Començaran en el 2005 i seran una realitat, si els terminis es compleixen, en el 2013. Aquest és un objectiu prioritari, altres objectius no menys prioritaris però sí més concrets són per exemple la tramitació ràpida dels expedients d'ajudes en el sector firmant el Govern convenis amb entitats bancàries perquè puguin cobrar aviat, els pagesos. Una formació continua i àgil dels agricultors i que redundarà evidentment en un augment del rendiment i de la rendibilitat. I

un redimensionament, si es vol dir així, de les explotacions, evitant o disminuir el minifundisme i una creació d'un banc de terres.

Quant a infraestructures els objectes o les línies mestres del Grup Parlamentari Popular són aplicació del Pla nacional de regadius i sobretot, del protocol per a la reutilització de les aigües residuals, subscrit en la darrera legislatura pel Govern Popular amb el ministeri i que significa 12.000 milions de les antigues pessetes d'inversió. Un altre objectiu dins les infraestructures és la millora de l'electrificació i la telecomunicació rural i també un condicionament dels camins rurals.

Ja passant a la producció agrària i ramadera, un dels objectius és millorar la competitivitat i aplicar noves tecnologies i fer una aposta per a la investigació. Recuperar el Pla Proagro i a Menorca el Pla Prominorca, per això m'he referit abans a l'agricultura a nivell de tot Balears, no només a l'agricultura de Mallorca.

Quant a la ramaderia, el compromís del Grup Popular és reactivar i consolidar el sector ramader dins el qual evidentment, com han dit el Sr. Tur i el Sr. Sampol, adquireix una importància vital el sector lleter. En definitiva i seguint dins la ramaderia, posar en marxa d'una vegada per totes el Pla integral concertat de l'agricultura balear, fet el 95, revisat el 97 i amb la possibilitat, evidentment, sempre oberta de revisar-lo el 2003, perquè del 97 al 2003 hi van 6 anys. S'ha de recordar que va ser aprovat per la pràctica totalitat dels grups parlamentaris i que no l'explicaré tot, però té tres àrees principals. Una àrea de producció, una àrea de transformació i una àrea de comercialització i distribució, amb objectius dins cada una d'aquestes àrees.

Pas ara a la segona part de la intervenció a explicar la postura del grup parlamentari davant la proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista. Referent al primer punt he de dir que el Grup Parlamentari Popular i el Govern a través de la conselleria mai ha deixat de considerar la importància del sector primari per a l'equilibri de la nostra economia, mai, és vital, una economia, com tots vostès saben, molt dependent del sector terciari. I també és molt important, aquest sector primari, per a la conservació del medi ambient, així com el manteniment del teixit social i del medi rural. Per tant, el Partit Popular considera el sector primari no només estratègic per a la nostra economia també vital, bàsic i sobretot en tots els sentits.

Referent al segon punt de la proposició no de llei, el Govern dissenyarà i de fet està dissenyat per al sector vacu-lleter un pla de viabilitat que garantirà a mig i llarg termini el futur del sector. Per descomptat, com no pot ser d'altra manera repetesc, aquest pla englobarà la nova central lletera PRILAC i la resta d'indústries lleteres de Mallorca, de Menorca i de les Pitiüses i empreses de derivats. Seguim, tenint en compte les directrius que va marcar el PICAB i si es vol tornar a revisar amb una altra nova revisió es revisarà.

Referent al tercer punt, el Govern balear sempre ajuda i mantindrà, intentarà millorar les ajudes a associacions agràries

i agrupacions de productors, o a qualsevol altra associació que es creï, tant rural, agrícola o ramadera. Aquestes associacions, cooperatives o societats, són una (...) bàsica i que és una eina principal perquè la agricultura i la ramaderia prosperin, es tecnifiquin i millorin

En referència al darrer punt de la proposició no de llei, el Govern balear, i aquí sí que no pot ser d'una altra manera, ha escoltat tots els sectors, tots els àmbits de la societat i totes les associacions que li han demanat ser escoltades. D'aquesta manera és l'única manera que un pot fer-se una idea global de tots els problemes i encaminar línies de solucions cap a les inquietuds i els problemes que té el sector agrícola i ramader.

Ja per acabar el Grup Parlamentari Popular vol presentar dues esmenes *in voce* als punts 2 i 3, i esperam que siguin estimades pels grups parlamentaris. En aquest sentit els punts 1 i 4, per tant, romandrien igual, quedarien igual, i el punt 2 quedaria redactat de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir el bon funcionament i la viabilitat de tota la indústria agrària per ser necessari per al futur del sector agrari". L'esmena al tercer punt, el punt 3 quedaria redactat de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a mantenir i millorar, si n'és el cas, les ajudes a les associacions agràries i associacions de productors, o a qualsevol altra fórmula associativa que plantegi millorar i invertir en la viabilitat del sector".

Si s'admeten aquestes esmenes votarem que sí als quatre punts que componen la proposició no de llei. Si no s'admeten votarem que sí als punts 1 i 4 i ens abstenem als punts 2 i 3, per això deman votació separada. I si no s'admet la votació separada ens abstenem. Gràcies, Sr. President.

No, simplement si..., demanam cinc minuts de recés per pensar...

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

...sí tots els grups parlamentaris estan d'acord en la presentació d'aquestes esmenes. Idò per part del Sr. Josep Mayans, si vol llegir les esmenes així com queden perquè tots els grups n'estiguin assabentats.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. El punt 1 queda redactat igual que a la proposició no de llei. El punt 2 quedaria redactat de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir el bon funcionament i la viabilitat de PRILAC i demés indústries agràries per ser necessari per al futur del sector". El punt 3 quedaria redactat: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a mantenir i millorar, si n'és el cas, les ajudes a les associacions agràries i agrupacions de productors o a qualsevol altra fórmula associativa que plantegi millorar i

invertir en la viabilitat del sector". I el punt 4 quedaria redactat així com està a la proposició no de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Només per anunciar que estam d'acord amb aquestes esmenes i, per tant, no faré ús del meu torn de rèplica, no sigui cosa que ara que estam d'acord ho espanyem. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

Sí, Sr. Huguet? Per què...?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. No, és que hi ha un tema que a vegades una paraula, i sobretot quan entres dins l'hermenèutica té molta importància. Havíem quedat "per al bon funcionament"; no podem garantir la viabilitat, la viabilitat de qualsevol empresa si amolles sempre serà viable una empresa que estigui en fallida. No és el cas. Tal com queda redactada seria "per al bon funcionament de PRILAC i demés indústries agràries". És així, eh? No "per al bon funcionament de PRILAC i demés indústries agràries i la seva viabilitat", perquè pot ser viable o no pot ser viable, el Govern no es pot comprometre a aquestes coses. És important el matís. "Per al bon funcionament de PRILAC i demés indústries agràries". Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Crec que ha quedat molt clar. Els sembla bé, a vostès? Idò podríem passar a votació.

Es vota per assentiment, consideren? Idò queda votat per assentiment. Queda aprovat, queda aprovat per assentiment.

III. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 1543/03, de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme a les Illes Balears, RGE núm. 1650/03, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 1713/03, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 1742/03, del Grup Parlamentari Socialista..

Finalment passam al darrer punt de l'ordre del dia, consistent en el debat conjunt de les esmenes a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1650/03 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, RGE núm. 1713/03 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 1742/03

presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al projecte de llei RGE núm. 1543/03, de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena RGE núm. 1650/03, té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, els espais naturals d'especial interès de Mallorca i de Menorca són dignes de protecció i s'han de preservar de l'especulació urbanística. S'ha d'evitar la seva destrucció. Els d'Eivissa i Formentera no.

En els d'Eivissa i Formentera es poden edificar coses com aquesta; per aquells bancs ho coneixen bastant bé. Aquesta cosa... No, no és d'en José María Costa, no; ni ha construït a cap ANEI ni ha fet res d'això. Aquesta cosa no és un castell medieval, com podria semblar, sinó que això és el que s'anomena un habitatge unifamiliar, un habitatge unifamiliar que es pot construir a una ANEI, a una ANEI, a més, de màxima protecció, a un cim, i aquesta edificació es va fer amb l'informe favorable de la Comissió Insular d'Urbanisme en el moment en què era vicepresident del consell el Sr. Pere Palau, que està en els bancs del Partit Popular, i amb llicència de l'Ajuntament de Sant Antoni, donada pel batle Sr. Antoni Marí i Tur, també assegut als bancs del Partit Popular. A pesar que hi ha una sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que declara la il·legalitat d'aquesta monstruositat, el batle, també del Partit Popular i encara no diputat, diu que s'ha de fer una llei per legalitzar-la. Bé, aquí tenim una llei; jo crec que aquesta no la podran legalitzar però sí per fer legals aquestes monstruositats, ja dic, com aquesta que està feta aquí. O sia, això és el que vol el Partit Popular per a Eivissa i Formentera, per als seus espais naturals més valuosos. Això és el que permet aquest projecte de llei que se'ns ha presentat ara.

I jo els diria: I la igualtat davant la llei? Com queden aquests principis constitucionals?, vostès que diuen que són tan defensors de la Constitució. Com és possible que a unes Illes Balears la mateixa categoria de sòl estigui protegida i a les altres illes no hi estigui?

Bé, jo faré l'argumentació de l'esmena tant pel que fa referència al que s'ha presentat per part del Govern en el projecte de llei, com també a les autoesmenes fetes pel Grup Popular i, en un cas, pel Grup Popular i Unió Mallorquina perquè, clar, crec que l'objectiu és que s'aprovi tot això en un conjunt i pens que no té sentit parlar únicament del projecte de llei, sinó que hem de parlar d'aquestes dues coses.

I començaríem per la tramitació d'urgència. No recorda el Sr. Huguet, portaveu del Partit Popular, el que deia ara fa aproximadament un any, quan es va debatre aquí la Llei 9/99, per cert, citant de manera incorrecta el *Diari de Sessions*? Tot el que deia en contra d'aquell tipus de tramitació per urgència?, i, efectivament, en lectura única.

(Remor de veus)

I efectivament en lectura única. Però resulta que allò era per fer unes mesures cautelars, no per obrir el camp a poder construir tot el que fes falta. I això té urgència?, no podien esperar una tramitació normal?, ho havien de fer d'aquesta manera? Tan urgent els sembla la destrucció del nostre territori que encara no està destruït? Tant pressionen els especuladors al Grup Popular i al Govern? Per què han d'interferir també sobre qüestions que haurien de regular els plans territorials i aquí ho col·loquen abans d'hora? I bé, tot això ho justifiquen, ho justifiquen molt, tant a l'acord del Consell de Govern com a l'exposició de motius de la mateixa llei. Diuen: "La complicada situació socioeconòmica del municipi de Campos..."; això és la justificació. Bé, jo em pregunto: Aquesta complicada situació que pareix, no ho sé, que es viuen situacions de fam en el municipi de Campos, o alguna cosa així, no ho sé, tal vegada hauria d'actuar l'ONU i enviar ajuda humanitària a Campos, o més, no ho sé, si ho sapigués el Sr. Trillo potser hi envia la Legió a resoldre aquests problemes. Però, bé, tenim notícia que s'hagin revoltat els seus habitants davant aquesta situació?, perquè les úniques notícies que tenim nosaltres d'una revolta és la que s'ha produït davant les arbitriarietats del conseller d'Agricultura. Aquí sí que n'hi ha hagut. Aprofit per dir que lament moltíssim que no pugui ser aquí per la seva malaltia i li desitjo que es recuperi.

Bé, una altra argumentació diu: "L'evident retard en la redacció del PTI d'Eivissa i Formentera per motius conjunturals, entre d'altres"; una explicació completa, motius conjuntural entre d'altres. Per cert, no diuen res del PTI de Mallorca, que està més endarrerit, i llavors ho han d'introduir via esmena, però, en fi, si això és una justificació per demanar aquest procediment és que ja val qualsevol cosa per demanar-ho.

Però encara n'hi ha més. Arriben a afirmar que aquesta llei es fa, i cit textualment, "per impedir que es produeixin situacions irreversibles o que dificultin la futura eficàcia del PTI d'Eivissa i Formentera". Realment magnífic. Fins ara per evitar situacions irreversibles el que es feia era introduir restriccions temporals perquè no es modificàs el territori, el que no es feia era obrir la mà, donar barra lliure a l'especulació i a la destrucció del territori i, per cert, què pensen fer amb les moratòries que no queden derogades i que per cert, també, tenen un termini de vigència superior a aquest nou termini dels plans territorials? O sigui, que això era completament innecessari.

Anem a les mesures concretes. El camp de polo de Campos. Bé, les Directrius d'Ordenació Territorial que s'aproven al final de l'anterior mandat del Sr. Matas, amb totes les seves deficiències, que eren moltes, tenien una cosa positiva, que desclassificaven tots els sòls urbanitzables que no estiguessin desenvolupats i que constituïssin nuclis aïllats, perquè no es tractava de fer nous nuclis sinó, en tot cas, continuar els que hi havia. Només hi havia una excepció flagrant en aquest principi: el camp de polo de Campos. El govern del pacte, amb la llei que llavors va ser la Llei 9/99, va eliminar aquesta excepció que no estava justificada de cap manera. Ara vostès la tornen a posar, i això entenem nosaltres que no es fa per beneficiar els campaners, es fa per beneficiar interessos immobiliaris molt concrets. El camp de polo no és més que una excusa, el que importa és la urbanització de 2.000, 3.000 noves places fora de

qualsevol criteri raonable de desenvolupament, contradient fins i tot els mateixos principis de les DOT del PP.

Anem als camps de golf de les Pitiüses introduïts amb l'esmena que presenta el Grup Popular. Per aquesta via d'autoesmena introdueixen la derogació de la Llei 4/2000, relativa a camps de golf a les Pitiüses. I bé, què diu aquest llei?, perquè se n'ha parlat molt i s'ha llegit poc. És una prohibició irracional, indefinida, absoluta de qualsevol camp de golf a les Pitiüses, pròpia d'agitadors malcarats, o no sé com se'ns definia abans? Idò bé, res d'això; el que diu textualment aquesta llei és que serà el PTI el que determinarà la possibilitat d'autoritzar noves instal·lacions de camps de golf o les ampliacions de les existents i, si fóra el cas, els requisits, les condicions i les característiques dels camps. Això és el que vostès volen derogar.

I per què és tan urgent fer aquesta derogació? No es pot esperar que el PTI determini si es poden fer nous camps de golf i en quines condicions? És que volen que ara s'autoritzi el camp de golf de Cala d'Hort, amb el seu hotel i la seva urbanització? En el seu moment vostès ja varen modificar la LEN perquè hi cabessin tots els forats del camp de golf; ara també fan una nova modificació per a aquest?, o bé és per a algun altre, potser algun benefactor del Partit Popular que vol treure del calaix el projecte que tenia i pel qual es va suprimir no un bocí d'una ANEI, sinó una ANEI sencera amb la reforma del 92? Serà per a aquest? En tot cas, per què ho entren per la porta falsa d'una esmena i no esperen el PTI ni ho introduïen tampoc en el mateix projecte de llei?

Vostès diuen també que ho introdueixen davant l'interès manifestat pel mateix Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Bé, donat que no hi ha cap resolució del ple del consell insular d'aquesta legislatura no podem saber com s'ha manifestat aquest interès, però tal vegada ens podríem fer una idea, la cosa hauria pogut anar aproximadament així, que el Sr. Pere Palau digui al president: "Jaume, ja saps d'on has tret els vots necessaris per ser president?". "Clar que sí, Pere, i mai no ho podré agrair prou". "Idò com és que no m'has derogat la moratòria de camps de golf?". "No et preocupis, Pere, que això ho arreglam tot d'una". I ho arreglam, no estava en el projecte però ho tenim via autoesmena del Grup Popular. Bé, parlem de... No, en tot cas podrien ensenyar l'acord del ple del consell insular, que jo no el conec. Jo sabia que havia fet la passada legislatura un acord i una proposta, un iniciativa legislativa, que també l'hauria pogut fer ara però no ho han fet.

Vegem les construccions a les zones ANEI d'Eivissa i Formentera. Hem vist aquest magnífic exemple gràfic de quines edificacions es construeixen, però no estaria malament parlar de la resta d'habitatges que ja hi ha avui en dia construïts en ANEI d'Eivissa i Formentera. Segons els estudis fets per l'empresa que redacta el PTI en aquests moments ja hi ha més de 2.300 habitatges construïts allí en zones ANEI, més d'una tercera part d'aquests en ANEI de màxima protecció, com és també aquest cas. Quants habitatges més creuen que s'hi han de construir, amb aquest tipus de parcel·les que proposen vostès? 3.000, 4.000, fins a 6.000 s'ha dit que n'hi podrien caber, amb les parcel·les que vostès dissenyen. O sigui, tot el sòl rústic, tot

aquell que se suposa protegit, ha de ser urbanitzable de baixa intensitat, o a vegades d'una intensitat bastant elevada, com en alguns casos? No hauria de ser el sòl rústic per a usos propis d'aquest tipus de sòl i s'hauria d'evitar l'ús residencial indiscriminat? Realment nosaltres pensam que això hauria de ser així, però aquesta reforma permet aquest ús totalment i absolutament indiscriminat, l'ús que s'ha fet habitualment, que no és el del pagès, com es diu algunes vegades, que es construeix una casa o que fa una casa per als seus fills; són habitualment, la immensa majoria, grans mansions, segones residències, places turístiques no regulades.

Bé, però encara ens cabia una nova sorpresa: la urbanització de tot el litoral, també per via d'autoesmena. Per si no n'hi havia prou amb el camp de polo, amb l'edificació en els ANEI i amb la derogació de la moratòria de camps de golf, aquesta esmena del Grup Popular tracta d'impedir que quedi un sol tram del litoral sense urbanitzar. Ara sembla ser que torna estar de moda el model anterior i hem d'arribar a la balearització extrema. Aquesta esmena, que es fa a mida d'alguna urbanització determinada a la qual no posaven noms ni llinatges dels seus beneficiaris, quedaria molt més clara per a tothom si els hi posassin, perquè és una esmena feta a mida per a determinats urbanitzables en el litoral. De totes maneres al final se sabrà, o tal vegada ja se sap. No serà, com insinua el batle de Sant Antoni altra vegada, la zona de Ses Variades d'aquest municipi? Vegem les seves declaracions a la premsa de diumenge: *“Esta zona tiene un problema, y es que las DOT desclasificaron un plan parcial que estaba previsto allí. He pedido los cambios legislativos que hagan falta para corregir esta situación”*. Tanta influència té aquest batle, que no és en aquest parlament però que dicta dues -ara ja són dues- reformes legislatives? Ja sabíem de la seva capacitat quan al mateix temps assessorava l'empresa promotora del golf de Cala d'Hort i era membre de la CIU que atorgava l'interès social, però ara arriba encara més lluny. O no serà que el seu poder no és tan gran i és per delegació, i que només defensa, de manera molt eficaç, això sí, els interessos econòmics molt particulars d'algun tapat del Partit Popular que, com sempre sol passar, serà el gran beneficiari?

Aquestes qüestions entenem nosaltres que porta aquest projecte de llei i aquestes autoesmenes que ens duen el Govern i el Grup Parlamentari Popular, i a més ens du..., i ara que el Sr. Huguet deia “és que això ho duim al programa”, és a dir, programa, programa, programa. Bé, al programa del Sr. Matas es fa alguna referència una mica indirecta al camp de golf, al camp de polo, perdó -es veu que estic obsessionat-, al camp de polo de Campos i no es diu res més de les altres reformes legislatives, no en diu res més. Programa, programa, no. Ho fan per servir determinats interessos però no per complir el programa.

Per acabar, que ja se m'ha encès el llum vermell, senyores i senyors diputats del Grup Popular, representants del Govern, retirin aquest projecte de llei, retirin aquestes esmenes; no tenen cap fonament des d'un punt de vista territorial o ambiental ni suposen cap benefici per al conjunt de la població. Molt menys justificat encara és que es tramiti per un procediment d'urgència i quasi quasi amb nocturnitat. Una

vegada més tan sols es justifica per la submissió absoluta a interessos privats molt poderosos. Retirin aquest projecte de llei i no continuïn actuant com agents especuladors i urbanitzadors fins i tot dels espais més valuosos de les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar l'esmena 1713/03 té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista presenta també una esmena a la totalitat al projecte de llei presentat pel Govern de les Illes Balears, per diferents motius. Jo em referiré en primer lloc, també, com ja ha fet el portaveu que m'ha precedit, faré esment al procediment.

El Consell de Govern va sol·licitar la tramitació del procediment per urgència acollint-se a l'article 95 del Reglament d'aquesta cambra. Normal; però sorprèn aquesta urgència. Nosaltres ens demanam quina urgència té el Govern per fer un nou nucli urbà devora Es Trenc; per què vol destrossar un espai verge, dels pocs que queden, a una zona tan sensible i emblemàtica mediambientalment parlant?; per què no es poden seguir els procediments normals? Per què?, com volen justificar aquestes presses? El motiu del Consell de Govern per sol·licitar aquesta tramitació per urgència el consideram també absurd, quasi infantil; aquest motiu invoca la complicada situació socioeconòmica de Campos, i jo em dic: “Ni que Campos fos Iraq”; és que hem de promoure una reconstrucció?, és que, com deia el portaveu que m'ha precedit, hi hem d'enviar les forces del Sr. Trillo o hi hem d'enviar unes forces d'ajuda humanitària? Déu ens alliberi de tot això.

Per aprovar una llei pel procediment normal no tardaríem més que unes quantes setmanes. Per tant no creim que estigui gens justificada aquesta urgència en la tramitació d'aquesta llei. Tanta demanda hi ha a Eivissa i a Formentera per construir dins ANEI? Sembla ser que la major part d'elles ja estan construïdes, a no ser que quedin també unes possibilitats de 6.000 més, com ja ha dit el Sr. Ramon. No poden esperar uns dies?, pareix que tenen foc dins les sabates per implantar el model territorial que s'han hagut de privar d'implantar durant aquests quatre anys anteriors, i que és el que sempre han defensat el Partit Popular i Unió Mallorquina, que significa més consum de territori i més consum de recursos naturals.

Ja han sortit a altres debats les presses que tenen el Partit Popular i Unió Mallorquina per fer les coses el més aviat possible. És el tema del pla d'autopistes, és el tema de la llengua, el de turisme, el del parc temàtic d'Inca, i ara amb la desprotecció del territori per construir un projecte absurd. Han agafat la destrala grossa i fan estrelles d'un model de país que tenia com a principal objectiu la preservació dels valors

naturals, culturals i socials amb el consens de la gran majoria dels ciutadans.

Per altra banda no respecten tampoc l'article 7 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, la qual diu que s'ha de demanar parer als consells insulars i que els projectes de llei s'han de sotmetre a un període d'exposició pública perquè els ciutadans hi puguin dir la seva. Qualsevol modificació en els planejaments urbanístics promoguts pels ajuntaments i pels consells té un període d'exposició; per això aquesta llei, la 14/2000, preveu aquesta obligatorietat perquè no es puguin fer parts i quarts modificant normes urbanístiques per llei i classificant territoris per llei com passa en aquest cas, modificant planejaments a la carta com és aquest cas. Entenem que aquest projecte de llei que el Govern va aprovar va en contra de l'autonomia de Campos, és una intromissió clara en les competències urbanístiques del municipi, però també afecta el Consell de Mallorca perquè recupera una competència de la Comissió Insular d'Urbanisme. És un cas insòlit que una urbanització s'aprovi per llei. Quin paper jugaran tant l'Ajuntament de Campos com el consell Insular? Des del moment que aquesta llei estigui aprovada els promotors podran presentar el pla parcial i el projecte d'urbanització, i no els els podran denegar perquè la llei els beneeix.

Si en part es pot entendre que el Partit Popular vol complir les seves promeses electorals, el que no s'entén és la postura d'Unió Mallorquina, tan gelosa amb les competències del consell, i ara ha pactat amb el Partit Popular una buidada de competències de la Comissió Insular d'Urbanisme. Jo crec que Unió Mallorquina -i és una llàstima que avui no hi siguin- està entrant en aquests primers mesos de Parlament en constants contradiccions. Ho hem vist en el tema de la llengua, en el tema d'autopistes i ara mateix en el tema de l'ordenació del territori.

Aquesta llei del Govern autoritzarà un nou nucli de població a pocs quilòmetres de Campos. 2.000 places residencials i 1.000 hoteleres, sota la tapadora d'un camp de polo, un esport que ni és conegut ni practicat pels campaners ni pels mallorquins. Crec que en aquest cas es vol cobrir una demanda inexistente.

A l'exposició de motius argumenten, com a justificació -ja ho he dit abans-, la situació socioeconòmica de Campos. La llei diu literalment: "Aquesta llei té present l'actual situació socioeconòmica del municipi de Campos, conseqüència de la pràctica desaparició de les activitats agràries tradicionals i la inexistència d'activitats terciàries, que han provocat una evident situació de precarietat". No els sembla que són una mica alarmistes, senyores i senyors diputats del Partit Popular? Per què no miren quin nivell d'atur hi ha a Campos? No crec de cap manera que la situació sigui tan catastròfica com vostès la pinten, i a més crec que hi ha altres alternatives per no haver de recórrer a ocupar més territori. Jo no sé si els ciutadans de Campos són conscients de la greu situació que pateixen; deu ser molt greu perquè l'única salvació de la seva economia sigui la construcció d'un camp de polo. Per què no es reprèn la idea, per exemple, de fer Es Trenc parc natural, per exemple?, reactivar l'economia amb activitats productives que siguin respectuoses amb el medi ambient? Crec que això és fer-se la competència a si mateix. A Campos hi ha noves urbanitzacions,

per exemple Sa Ràpita, que encara no han estat saturades; es varen aprovar 5.000 places a final de l'altra legislatura.

Les senyores i els senyors diputats del PP continuen hipotecant el futur d'aquesta terra. Recorren al ciment i a la grava per resoldre qualsevol problema. Continuen pel camí de la balearització, continuen impulsant el remolí depredador en lloc de millorar la qualitat en lloc d'augmentar l'oferta.

I hem de dir també que uns altres territoris que també es veu que necessiten urbanitzar urgentment són les illes d'Eivissa i Formentera. Per això la llei aprovada pel Govern modifica les DOT, l'annex 1, la matriu d'ordenació del sòl rústic, per permetre la construcció d'habitatges unifamiliars dins les ANEI. La Llei 9/99 els prohibeix per preservar els espais naturals més sensibles, que ja són els únics reductes verges que queden. Ara, amb aquesta modificació, el Pla territorial d'Eivissa i Formentera podrà autoritzar fer excepcions i construir per tot arreu.

En el tema dels terminis també aprofiten per ampliar-los, ja que a la passada legislatura va ser impossible del tot aprovar-los, tot i que tenien el projecte bastant avançat. En el cas de Mallorca l'autoesmenen i també, com que no hi ha els deures fets, els premien donant-los un nou termini.

Aquesta llei presentada pel Partit Popular modifica també, una altra vegada, la llei més important per a la protecció del territori aprovada en aquesta comunitat, que és la Llei d'espais naturals. És ver que el PP la respecta poc, aquesta llei, ja l'ha canviada cada vegada que li ha convengut, això sí, rebaixant sempre el nivell de protecció, mai no ha mogut una coma per salvaguardar el patrimoni natural. No vol l'excusa d'augmentar la superfície requerida per construir a Eivissa i a Formentera, l'important és que ara no es pot i quan la llei sigui aprovada sí que es podrà.

Un altre aspecte que voldria comentar és l'article que s'afegeix a la Llei 1/1991, de 30 de gener, que és el 14 bis, que es permet reduir un 25% les superfícies previstes en els articles 12 i 14, quan es tracti de finques registrals resultants d'actes dispositius de segregació, derivats d'estaments o pactes successoris, o que siguin necessaris per dur a terme la partició de béns per idèntica raó hereditària o per procedir al pagament de legítima o quan es tracti de donacions entre pares i fills. Afegeix el segon paràgraf: "Les llicències d'edificació a parcel·les que es beneficiïn de la reducció prevista a l'apartat anterior només s'atorgaran prèvia acceptació, per part del propietari, de l'obligació de no transmetre *inter vivos* l'esmentada finca en el termini de quinze anys, a comptar des de l'atorgament de la llicència. L'eficàcia d'aquesta es demorarà en el moment que s'acrediti davant l'ajuntament competent haver practicat la corresponent inscripció en el registre de propietat de l'esmentada obligació. En qualsevol cas, la llicència es condicionarà al manteniment d'aquesta obligació."

I què passarà si després d'haver acceptat les condicions el propietari demana llicència, l'ajuntament li atorga, construeix i ven la finca abans que passin els quinze anys? Se li retirarà la llicència? Com quedarà un habitatge sense llicència? Què és

que no es pot viure sense llicència? No hi ha molta gent que viu sense llicència dins habitatges que no en tenen? S'ha d'esbucar la casa o li hem de dir al propietari que la ven que la se'n dugui? Jo crec que aquesta mesura no impedeix que les transmissions es puguin fer sense que s'acompleixin les condicions de l'article afegit. Els contractes privats adquiriran un valor afegit i seran els que s'utilitzaran per a la transmissió de les finques, però el resultat només serà un: més ciment, més construcció i més degradació del territori.

Senyores i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular, el Grup Parlamentari del PSM demanam al Govern que retiri aquesta llei, una llei per fer excepcions no serveix més que per fer parts i quarts; si n'hi ha més de sol·licitades per desclassificar terrenys rústics per poder urbanitzar entraran dins una dinàmica de favoritismes, que no pot dur més que el desgavell i el desconcert. Ja s'ha vist, amb aquestes autoesmenes, que hi ha hagut les telefonades que han funcionat, com que no havien estat a temps a indicar què era el que volien, després han hagut de fer autoesmenes per incloure aquelles excepcions que no havien tengut en compte a l'hora de redactar aquesta llei. No és més que una llei feta de pressa, corrent i per intentar que el territori es degradi cada vegada més.

Moltíssimes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Per defensar l'esmena de registre número 1742/03, té la paraula el Sr. Francesc Quetglas del Grup Socialista.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Els diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula han coincidit tots dos a estranyar-se i a manifestar la seva oposició al fet que aquesta llei es tramitès per urgència i assenyalar la seva perplexitat per aquest fet. Bé, jo, tal vegada perquè ja duc més anys, diré que no m'estranya, perquè, per al PP i per al seu govern, l'urgent és desprotegir, l'urgent és urbanitzar, l'urgent és edificar, l'urgent no és protegir. Es diria que una llei de mesures urgents, que fa un govern tot d'una que arriba, és per protegir qualche cosa, en principi el territori i els plans territorials que s'han de desenvolupar després i que, lògicament, han de quedar protegits d'accions irreversibles que no facin inoperant aquest planejament. Idò no, aquí feim exactament el contrari, com que els plans territorials es retarden obrim la porta a fets irreversibles que condicionaran els plans territorials insulars. Això és la intenció volguda i a més enarborada, programa en mà, del Partit Popular, no ens hem d'estranyar, això és així.

Es tracta d'una llei, ja s'ha dit aquí, que té, en principi, després en té més, ja ho veurem, tres objectius fonamentals: autoritzar una urbanització a Campos, no un camp de polo, una

urbanització a Campos; permetre l'edificació a les Pitiüses a espais que avui estan protegits, i, en tercer lloc, retardar l'entrada en vigor dels instruments insulars d'ordenació territorial a Mallorca i a les Pitiüses.

Anem per parts, primer punt: autoritzar una urbanització a Campos, molt bé, autoritzar, per via excepcional, una urbanització a Campos. Jo me vull adreçar en aquests moments a les senyores i als senyors diputats de la majoria, perquè estan a punt de perpetrar una de les aberracions jurídiques més brutals que s'hagin fet en aquest Parlament; vostès saben que aquesta urbanització ha estat indemnitzada pel govern anterior? Vostès saben que després de la Llei 9/99 es va obrir un procés de reclamació, per acció de l'administració, que va acabar amb un expedient de danys i que va acabar amb un acord del Consell de Govern, de dia 10 d'abril, de dia 4 d'abril, perdó, del 2003, mitjançant el qual s'atorgava una indemnització d'1.088.000 euros a aquesta urbanització?

A la consellera no li consta, a la consellera no li consta, la qual cosa demostra com s'ha fet aquesta llei; no han agafat l'expedient i no han mirat els precedents, duen una llei al Parlament i no ha tengut, la consellera, la capacitat d'agafar l'expedient i veure com acabava. I acaba amb una indemnització, aquesta urbanització està indemnitzada, Sra. Consellera, està indemnitzada.

(Remor de veus)

Efectivament, no, no, estava a l'expedient; els acords del Consell de Govern no s'amaguen, Sra. Consellera. El que passa és que vostè va fer un projecte de llei sense mirar-se els precedents i sense saber que aquesta urbanització està indemnitzada, i ara els fan el regal, una altra vegada, de declarar l'espai urbanitzable. La pregunta és: al servei de qui treballen vostès, al servei dels ciutadans de les Illes Balears o al servei de -perdonin la dificultat de llegir-ho- de *comandiheselchaf de wigrunsbedsits España MBH and company*? A favor de qui treballen vostès, a favor de qui votaran avui? Perquè aquests senyors han rebut una indemnització per la desclassificació d'aquest urbanitzable i vostès ara els regalaran aquesta urbanització. Només per això haurien de retirar aquesta llei, s'hauria de retirar, se la repensin, es mirin l'expedient, però retirin aquesta llei; perquè el que estam a punt de fer no té nom ni precedents.

Després, vostès volen permetre l'edificació a les Pitiüses d'àrees fins ara protegides. Ja ho ha explicat molt bé el Sr. Ramon, molt més coneixedor del territori pitiü que jo, i per tant m'obvia haver d'insistir en aquesta qüestió. Efectivament, es tracta d'una acció molt negativa per al medi ambient i una acció que produirà fets irreversibles que condicionaran de manera brutal el propi pla territorial. Perquè, lògicament, l'allau de peticions de llicències satisfarà totes les possibilitats edificatòries d'aquests àmbits, sobretot si, així com diu el propi projecte de llei, després el pla territorial decidirà quines d'aquestes zones són totalment ineducables i quines resulten edificables. Per tant, davant la possibilitat que una zona resulti ineducable, què farà el propietari? Demanar llicència, això és la seva lògica. Per tant, vostès estan posant un entrebanc absolut

a què hi hagi un sol metre quadrat a Eivissa alliberat de les possibilitats edificatòries.

El tercer objectiu: retardar la data d'aprovació dels instruments d'ordenació territorial de Mallorca, de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa i de Formentera. Miri, no hi estam d'acord, és a dir, nosaltres pensam que l'estratègia que vostès haurien de fer seria exactament la contrària: mantenguem el *statu quo* urbanístic, mantenguem les moratòries, encara que tenen molts de problemes i accelerem les aprovacions dels plans territorials insulars, que és l'únic que durà estabilitat, fiabilitat i seguretat a la nostra ordenació del territori.

Però, per favor, retirin aquesta llei, aquesta llei és negativa per a tots, començant per les finances de les Illes Balears, per les finances de tots. És una llei negativa que desprotegeix els territoris i desprotegeix els plans territorials insulars, i que, ja s'ha dit aquí també, reproduceix l'esquema de la balearització, una vegada més a favor del turisme residencial, consumidor de territori de qualitat que no crea ocupació estable. Una vegada més estam en la dinàmica que sempre vostès han defensat: més turistes, menys doblers, més turistes, menys ingressos.

Però això no és tot, això només és la primera part, ara venen les esmenes que ha fet el Partit Popular, ara venen les esmenes que anuncien que aquesta llei encara durà més contingut negatiu per al territori. Primer es deroga la moratòria dels camps de golf d'Eivissa, derogada està aquesta moratòria, el Sr. Ramon, també molt més coneixedor de la realitat d'Eivissa, ja ha fet les explicacions pertinents.

Però s'introdueix una nova excepció, sobre la qual m'agradaria fer-ne algun comentari; una nova excepció perquè, també vull alludir a la seva sensibilitat, senyores i senyors diputats del Partit Popular, perquè per la sensibilitat del Govern resulta que el fet que hi hagi una zona sense urbanitzar entre dues zones urbanitzades això no es pot consentir, això és una cosa que fer la sensibilitat del Govern. Els posaré un exemple, l'esmena aquesta el que diu és que quan hi hagi una zona que no sigui urbanitzable, que està entre dues zones que sí ho són, lògicament el que s'ha de fer és urbanitzar-ho tot i deixar-se anar. Aquí tenim un exemple clar: s'Estanyol, s'Estanyol de Llucmajor, aquí tenim la urbanització de s'Estanyol i l'altra; aquí hi ha una zona que està sense urbanitzar, en aquest llibret es veu molt millor i, a més, és un magnífic llibre que podrà ser aviat un recordatori de com era Mallorca abans que vostès arribassin al govern; un tros sense urbanitzar entre dos urbanitzables. Clar, això, això fer la sensibilitat; com hem de tenir un tros sense urbanitzar entre dues urbanitzacions? Per l'amor de Déu, el que hem de fer és urbanitzar-ho tot! I si ja aplicam aquesta lògica, doncs també, entre s'Estanyol i sa Ràpita també queda un buit aquí que podem anar omplint fins tenir tota la pantalla que, en definitiva, és l'objectiu.

(Remor de veus)

No, no som mentider, és el que diu.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

És el que diu la seva esmena.

Per tant, crec que arguments s'han posat damunt aquesta tribuna que recomanen seriosament la retirada d'aquesta llei; retirin-la, si la volen tornar dur, la duguin pel procediment ordinari i una vegada que la Sra. Consellera hagi tengut temps de pegar-li una ullada a l'expedient i veure que, efectivament, aquest expedient és una "xapuça", sota tot punt de vista, absolutament contrària als interessos del territori i dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Torns a favor? Cap. Torns en contra? Té la paraula el Sr. Pere Palau, per 15 minuts.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Jo no sé si he d'entrar a contestar punt per punt tot el que s'ha dit, però així mateix vull dir dues o tres coses. O sigui que abans del govern del pacte de progrés també havia governat el Partit Popular, i si avui en dia poden dur fullets d'aquests tipus en coses preservades deu ser perquè qualche cosa s'havia fet bé també. I el que m'estranya...

(Remor de veus)

I el que m'estranya és que pareix que tots els grups mostren l'estranyesa perquè s'ha dut aquest projecte de llei a aquest Parlament, per urgència. Se'n recorden quan varen dur -per això, pels diputats nous que acaben d'arribar està molt bé que es faci aquest discurs, però els que ja fa alguns anys que som aquí-, se'n recorden com la dugueren vostès, la del 99?

(Remor de veus)

Lectura única, urgència; lectura única i mal acompanyada, fins i tot del certificat que havia de fer el conseller de Presidència, que va firmar un director general per les presses. Se'n recorden?

(Aldarull a la sala)

Convé tenir memòria, perquè si no llavors passa el que passa.

(Remor de veus)

Bé, però per centrar el debat crec convenient que hem de donar unes pinzellades a alguns dels antecedents que fan

referència, tant documentals, legals i polítics, als motius que ens han dut a aquesta llei al Parlament. Crec que està molt clar, i li havia començat a dir abans, però ara li repetiré, que és un fet que l'únic govern que ha desenvolupat normatives en aquesta comunitat que han garantit la protecció del territori i l'ordenació d'un creixement harmònic i sostenible ha estat el Partit Popular, i els posaré exemples. Em referesc a la Llei d'espais naturals i també a les Directrius d'Ordenació del Territori, se'n recorden veritat? Encara estan presents. Una llei i unes directrius clares, concretes, no tan sols en la utilització racional del territori i dels seus recursos naturals, sinó també, i no menys important, a garantir la necessària seguretat jurídica entre tots els ciutadans de les illes i a crear un clima d'estabilitat i confiança, imprescindible per al bon desenvolupament de les nostres economies, locals i familiars.

Perquè, veig que s'estranyen quan els dic això, volen dir-me què més s'ha fet de positiu a les nostres illes quant a l'ordenació del territori, després d'aquestes dues lleis? Gràcies a les polítiques o a la política que ha dut el pacte durant aquests quatre anys jo no record que s'hagi fet res. Avui mateix, han vingut amb el mateix discurs de sempre, vostès sempre negatius, sempre el mateix discurs, sí, sí; però, de positiu han fet qualque cosa? Res de res.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, vostès, com fa quatre anys, es perden en la retòrica, en la teoria i en la demagògia, com durant quatre anys tan sols proposen mesures restrictives i discriminatòries; com fa quatre anys i durant quatre anys continuen fent de la persecució i la discriminació l'instrument bàsic de la seva política d'ordenació territorial, i, en conseqüència, si ho recordam una mica bé, han fet d'aquests quatre anys un desgavell de normes, contra-normes, moratòries, contra-moratòries, però de positiu, com deia abans, no han fet res.

(Remor de veus)

En parlarem de si està pagat. Amb la llei que avui debatam aquí, reprenem l'esperit de les Directrius d'Ordenació Territorial que, per cert, feia sis mesos només que s'havien fet, quan les varen modificar, i de la Llei d'espais naturals que, com he dit abans, són l'únic instrument de garantia social, política, individual per a tots els ciutadans de les nostres illes i que avui encara són vigents i que es varen fer en temps del govern del Partit Popular. I ho feim, des del Partit Popular, lògicament, amb un altre tarannà, distint i molt distant del que ens mostraren el pacte de progrés amb pràcticament totes les seves actuacions, les poques que varen tenir en aquesta matèria, avui, senyores i senyors, vostès viuen el primer exemple, aquí ha arribat un projecte de llei i es queixen que ha vingut d'urgència; però vostès saben molt bé la tramitació d'urgència, d'acord amb el Reglament, què vol dir; vostès saben que tindrà una tramitació parlamentària; vostès han pogut presentar esmenes a la totalitat; vostès han pogut presentar esmenes parcials i això tindrà una tramitació...

(Remor de veus)

..., sí, sí, no riguin, tindrà una tramitació en ponència i en comissió. Quina tramitació va tenir la seva llei del 99? Volen pujar aquí dalt i explicar-m'ho, quina tramitació va tenir?

(Continua la remor de veus)

Aquí, com solen dir, sí, va ser lectura única i podríem dir que allò sí que va ser traïdoria i nocturnitat, que deien vostès fa una estona, allò va ser traïdoria i nocturnitat.

Bé, aquesta llei, que suposa la modificació de determinats articles de les Directrius d'Ordenació Territorial, vostès ho saben molt bé, la va du aquí el govern del Sr. Antich, i nosaltres avui, senyores i senyors, els donam totes aquelles oportunitats que vostès ens negaren aquella tarda, i ho recordam tots els diputats que érem aquí i vostès també haurien de recordar-ho. I no només va ser amb aquella llei, jo els puc treure altres exemples: quina participació varen donar, tant a les institucions com als afectats com als diputats d'aquest Parlament amb el decret que varen fer parc natural Cala d'Hort, a Eivissa, quina participació donaren, donaren molta participació? Jo no en record cap.

(Remor de veus)

Sí, sí, jo no en record cap. Dit tot això, senyores i senyors diputats, i com a resposta global a les seves argumentacions polítiques de caràcter general que han manifestat els diferents portaveus, passam a les propostes concretes que nosaltres feim amb aquesta llei que avui hem dut aquí. Hem parlat abans de discursos buits i frases brillants; quantes vegades no hem sentit de destacats dirigents del PSOE, d'Esquerra Unida, d'altres partits d'esquerra, d'Els Verds, quan n'hi ha hagut, de nacionalistes, que s'han omplert la boca parlant de solidaritat, de desequilibris interterritorials, cooperació, ajuda als municipis menys afavorits per la seva conjuntura econòmica a les illes, veritat que ho han sentit moltes vegades, senyores i senyors diputats? Però, a la primera de canvi, amb aquelles famoses mesures d'urgència i per lectura única priven el municipi de Campos d'una de les poques possibilitats que tenia de pal·liar, tot i que sigui parcialment, el greu desequilibri socioeconòmic que pateix en relació amb la resta de municipis de les illes. Si hi ha qualque municipi i alguns ciutadans d'aquestes illes que ho necessitin, també n'hi ha d'altres, però jo crec que aquest ho necessita ja des de fa molt de temps.

Miri, jo no vull entrar ara a si està indemnitzat o si pagaren o no pagaren, no, no, però això m'ha preocupat molt; sí, m'ha preocupat molt, per què m'agradaria saber què hi ha aquí darrera? Si resulta que en el moment que vostès fan una modificació de les Directrius d'Ordenació Territorial que afecten qualcú i corren tot d'una i arriben a un acord i el paguen, jo me pregunto: i la resta d'afectats a les Illes Balears que també varen ser castigats amb les seves normes, per què no han fet el mateix? O és que no hi ha hagut *filling*, no hi ha hagut *filling* entre vostès i ells? Ah, perquè jo, si és així, encara me preocupa més.

(Remor de veus)

Mirin, aquest projecte de llei, com he dit abans, recupera el tractament diferenciat i singular d'aquest municipi, que ja recollien les Directrius d'Ordenació Territorial i que, el Sr. Ramon deia: ja sé que el Sr. Huguet dirà que ho du el programa, naturalment que ho du el programa; miri, vol que li llegeixi o li faig una fotocòpia?, clar que ho du el programa, ho du el programa del Partit Popular, però, i és el programa que va tenir la majoria suficient perquè governàssim aquestes illes; per tant, naturalment que ho du el programa. O què vol, que governem amb el seu programa, ara?

(Rialles i remor de veus)

No, no hi governarem amb el seu programa, abans ens anirem a casa, però amb el seu programa no hi governarem.

(Aplaudiments i petit aldarull)

Per tot això, senyores i senyors, aquest projecte de llei, com he dit, recupera aquest tractament i volem que el sector conegut popularment com sa Caseta des Garriguer, sobre el qual es restableix la vigència de tot allò que disposen les normes subsidiàries de Campos, no és contra l'Ajuntament de Campos, sinó que és d'acord amb el que marquen les normes subsidiàries de l'Ajuntament de Campos. El Grup Popular considera que això és una qüestió de justícia, que està per sobre de simples argumentacions que hem escoltat abans i ara, i que, segons el nostre parer, no responen sinó a postures partidistes difícils de comprendre, sobretot pels ciutadans d'algunes zones d'aquestes illes, concretament Campos i d'altres.

I aquest projecte de llei també estableix uns nous terminis per a l'aprovació dels plans territorials insulars. I aquí sí que m'hi vull recrear, perquè fins i tot se'ns ha acusat que estam retardant l'aprovació dels plans territorials fixant aquests terminis. Aquesta sí que és bona! Mirin, en el cas d'Eivissa i Formentera, els parlaré, fa sis anys, és a dir, dos anys més dels quatre que hi havia i que estava contemplat a les DOT, però la raó és evident, va ser el pacte progressista que va governar els darrers quatre anys que no va saber aprovar el Pla territorial insular. I què volen, que quedem deseparats ara durant dos anys?

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

Home, per l'amor de Déu! O sigui, donar dos anys de termini perquè es pugui aprovar el PTI, prorrogar els quatre anys, això és voler retardar el PTI? Jo, per suposat es podrà argumentar el que es vulgui, però qualsevol de les excuses que es donin, com solen dir, són excuses de mal pagador. L'únic cert i constatable d'avui és que no tenim Pla territorial aprovat, això sí que està clar, ni aquí, ni a Eivissa ni a Mallorca. I que és urgent aprovar-lo també està clar, també és molt urgent aprovar-lo i les conseqüències, de no fer-se aquesta modificació, podrien ser molt greus, per tant, no hi facem broma.

També es procedeix a fixar la parcel·la, com a possibilitat d'edificació d'habitatges unifamiliars, a les àrees d'especial

protecció de les illes d'Eivissa i Formentera, sí senyors. Això sí, el que passa és que augmentam la superfície en relació amb el número de metres que hi havia fixats el dia que es va aprovar la LEN; vostès recordin 30.000 metres, ara 50.000. Sap què representa això? Això representa que se suprimeix la possibilitat d'edificar a pràcticament el 50% de les parcel·les que tenien quan hi havia 30.000 metres. No sé si ho ha mirat, però ho miri, perquè si ho fa bé li sortiran els números, i vostè, que és un professional, vostè el que passa és que ara s'ha canviat a la política, però abans sí que feia ratlles perquè es fessin cases, llavors com més millor, ara el que passa és que ja vivim d'una altra cosa, però hi ha d'haver dret també de fer-ne de cases, naturalment.

(Remor de veus)

Mirin, jo el que els vull dir, ja sé que els molesta, però vostès quan surten aquí nosaltres escoltam també; miri, no pensin vostès, pensen vostès que tot aquest estat del territori, aquesta protecció que tenen les illes d'Eivissa i Formentera, aquesta protecció que té els Amunts, vostès creuen que això és fruit dels quatre anys de govern del pacte? Vostès creuen que això és cert? No veu que no, de cap manera. Sap per què és aquest estat actual? Ni tan sols és mèrit del Partit Popular tampoc; miri, aquest estat és gràcies, i ja acab, Sr. President, és gràcies a la cura dels seus propietaris que els han mantingut sempre cuidats, a pesar dels esforços que han hagut de fer i de la poca productivitat que han tengut. I ara què volen vostès, que aquests propietaris que han cuidat les terres, amb tant de sacrifici, sense cap retribució, que se'ls llevi del dret de viure a la terra que han cuidat i treballat durant tants d'anys, vostès els ho volen llevar?

Miri, jo perquè he d'acabar m'allargaré menys d'allò que tenia pensat perquè també volia contestar això del 25% de reducció, jo crec que és molt fàcil, amb una inscripció en el Registre de la Propietat això es pot arreglar. Vull parlar un poquet del camp de golf i diu el Sr. Miquel Ramon "perquè tot som iguals davant la llei" i té raó i es referia que clar, ara feim una discriminació a l'illa d'Eivissa en dir que dins els ANEI es podrà edificar amb determinats metres. I jo li deman, Sr. Ramon on era vostè el dia que en el ple del consell insular es va votar una iniciativa d'una moratòria de camps de golf, només per a l'illa d'Eivissa i que ens discriminava en relació a Mallorca i Menorca vostè hi era? Vostè pensava el mateix? O ha canviat de parer ara?

Mirin, en podríem parlar molt més, però tndrem ocasió supòs en la tramitació i tal vegada en el torn de rèplica. Però només els vull dir, mirin això de Campos estava escrit, això dels ANEI estava escrit, això del golf estava escrit. El Partit Popular compleix el seu programa i en aquest sentit donarem suport a aquesta proposició de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Pere Palau, felicitats, felicitats, crec que tindrà i el seu grup parlamentari..., en fi i és lògic perquè vostè va contribuir de manera molt important en el triomf, li faran el gust, li tombaran la moratòria de camps de golf per llei i faran tota aquesta discriminació, efectivament discriminació per a les Pitiüses, li diré. Ara hi és, fa 4 anys hi era la discriminació a les Pitiüses, fa 4 anys, però hi ha hagut 4 anys que no n'hi ha hagut, la Llei d'Espais Naturals s'aprova l'any 91 amb la mateixa protecció per ANEI de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera i tan prompte com vostès tenen majoria absoluta fan vostès la discriminació en el territori de les Pitiüses i redueixen de manera dràstica la protecció, únicament no ha estat discriminat, hi ha hagut igualtat a partir de la Llei 9/99 feta pel pacte de progrés. Això és no discriminació, no discriminació cap el territori. Per cert, com vostè sap perfectament, el territori més destrossat de les Illes Balears i el que més pressió i el que més amenaces té.

Moratòria de camps de golf. Què va fer el consell insular? D'entrada moratòria fins al PTI, no oblidem, supòs que vostè no oblida que la manifestació més important que s'ha fet mai a les Pitiüses, només superada posteriorment a la manifestació contra la guerra d'Iraq, es fa contra la construcció d'un camp de golf a Cala d'Hort, es fa contra això. I es prenen mesures, mesures tan senzilles com una moratòria i el PTI dirà si es poden fer, si no es poden fer i amb quines condicions. Vostès obren la porta en aquests moments, en aquests moments qualsevol pot demanar una llicència i pot demanar llicència amb la llei que varen fer vostès i que diu que el més important és l'oferta complementària, el camp de golf és una excusa per seguir urbanitzant.

Miri, crec que el Sr. Quetglas els ha agafat a tots vostès en falta, però encara intenten tapar la història. Miri, això de Campos realment que no ho haguessin vist dins l'expedient és impressionant i que no pensin encara, només que sigui per això en retirar-la, la veritat és que costa d'entendre. Ara bé de l'argumentació tornen a parlar de la situació socioeconòmica i pensen que en qualsevol territori la solució és urbanitzar, urbanitzar i urbanitzar, no n'hi cap altra. Jo no sé amb aquesta lògica, jo què sé, el municipi d'Escorca que encara té menys habitants els proposa una pista d'esquí al costat de Lluc. Siguem una mica seriosos...

(Remor de veus).

No hauria de donar idees. No voldria donar idees que després les agafen.

I per què s'ha hagut d'indemnitzar? I la veritat és que jo tampoc coneixia l'expedient, però està molt clar, si amb una llei de caràcter general vostès diuen "i aquesta urbanització concreta li donam uns drets específics". Idò per això s'haurà d'indemnitzar, vostès no haguessin posat a la llei que aquesta urbanització amb nom i cognoms, no que era massa complicat pel que es veu, però la urbanització de Campos i aquesta es pot

fer, contradiu tots els criteris generals, però aquesta es pot fer. Per això, m'imagín, s'ha d'indemnitzar i d'altres no.

Seguretat jurídica, vostès donaran seguretat jurídica. Mirin jo no sé si pensen canviar Sr. Pere Palau, jo he vist declaracions seves dient que no derogaria les moratòries, a pesar que prèviament va dir que eren absolutament il·legals i després els tribunals han dit que eren legals. Idò ara es podria donar, perquè clar això tampoc ho han estudiat, es podria donar l'estranya qüestió que hi hagi les noves zones que s'incorporen a la moratòria que siguin inedificables i en canvi edificuin en els ANEI. Miri una seguretat jurídica claríssima. El Sr. Quetglas ja li ho ha dit, ara tots demanen llicència i en base a això se'ls ho dóna i després el PTI resulta que..., ah no aquí no n'havíem de donar. O sigui que de seguretat jurídica cap ni una.

Tampoc han tocat el tema de les segregacions. Jo no els vull donar idees, però clar si segueix viva la restricció dels drets edificatoris per a les segregacions, la seguretat jurídica que estableixen, també si les segregacions s'han fet abans tenen un tractament, si no en tenen un altre. Realment això no està pensat, està per complir determinats compromisos a determinada gent molt poderosa i no serveixen els interessos generals. Hi ha el PTI per favor, fa quasi un any que tenen un avanç redactat, allò que fa falta és donar-li unes normes i això es pot aprovar amb molt poquet temps, què passava? Tenen un avanç perquè vostès també eren membres del consell insular i també participaven de la comissió de seguiment, tenien tota la informació i tota la documentació de l'avanç del PTI. El que passa és que vostès es negaren, perquè venien les eleccions, a fer un debat, mai varen fer cap proposta concreta, però varen anar fent por a la població rural, de vegades en reunions convocades des de les troncs de les esglésies dient que se'ls anava a expropiar...

(Remor de veus).

No, ja poden parlar de llocs en concret. Que se'ls anava a expropiar, quan els únics que expropien són vostès amb les carreteres, aeroports, o aquestes qüestions. Però vostès només necessiten dos anys en aquest moment, si els necessiten, si el volen utilitzar només pot tenir una justificació perquè tenen tota la feina feta des de fa temps, basta que els donin les directrius polítiques. No, allò que jo crec que vostès volen és modificar tots els estudis fets i l'anàlisi anterior perquè, evidentment, les propostes que vostès fan no tenen res a veure amb la diagnosi que va fer l'empresa tècnica que treballava per això. Si no és així, no té altra explicació, donar-li les instruccions ho veurem així o d'aquella manera a aquestes alçades podríem tenir fetes l'aprovació inicial, en període d'exposició i a punt de l'aprovació definitiva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. M'agradaria fer esment en primer lloc a les protestes que ha fet el portaveu del Partit Popular quant a la urgència, jo crec que recordaran les potadetes que vostès mateixos feren quan es va aprovar aquí la Llei per lectura única i vostès ara fan exactament el mateix, on és la seva coherència? Si ara ho critiquen per uns..., allò que és bo per a uns no és bo per als altres. Per tant, vostès allò que haurien de fer aquí és seguir la tramitació normal si volen ser coherents i honestos en si mateixos. Però jo els diré una cosa, la Llei 9/99 era per protegir no per urbanitzar i aquí hi ha una justificació que la urgència fos tramitada, o sigui que la llei fos tramitada per urgència, perquè era per preservar uns territoris i no per construir-hi. Ara la urgència per construir són vostès els que la marquen.

Quant a la justificació que fan vostès de la urgència per fer el camp de polo de Campos i sobretot, la situació socioeconòmica de Campos no és creïble per a ningú. Aquestes 5.000 places que es varen aprovar l'any 99 a Sa Ràpita realment encara no estan esgotades, encara no estan saturades, és una excusa que volen dir que Campos està malament econòmicament i que necessita una reactivació. Per tant, això no és creïble de cap de les maneres. I la veritat és que aquest camp de polo, jo si una cosa em puc permetre i crec que ho he de dir, quan vostès a la Llei 6/99 varen fer l'excepció de Campos, tal vegada tenia una mica de justificació, tot i que no hi estarem d'acord de cap de les maneres perquè era una excepció, perquè ja estava contemplada dins el planejament de Campos, l'ajuntament ho havia previst així en el seu planejament i es va fer una excepció de no tocar-ho en aquell moment. Però allò que no és justificable de cap de les maneres és que ara a un terreny rústic el declarin urbanitzable per llei. En això crec que mai hi estarem d'acord.

Una altra cosa que volia comentar és que ara entenc perfectament una notícia que vaig veure en un mitjà de comunicació que deia que la promotora renunciaria a la urbanització si la tramitació s'allargava. Ja està clar que renunciaran, pel que es veu ja han cobrat segons el Sr. Quetglas, a posta renunciaran perquè ja han cobrat i clar aquesta gent ara ja tenen les butxaques plenes i ara tornar aguantar una tramitació d'anys..., el que passa és que l'Ajuntament de Campos segurament amb aquesta modificació, com diu l'article d'aquesta llei, retorna a la situació urbanística del 91 i si ho he mirat bé, la situació urbanística del 91 de Campos contemplava que aquella zona de la caseta del garriguer era una zona hotelera i esportiva i en canvi a la Llei de les DOT, després l'any 95 l'Ajuntament de Campos va haver de fer una modificació per adaptar aquesta classificació urbanística a allò que volien fer i que era residencial. Per tant, si ara torna només a hotelera hauran de tornar una modificació i és per això que la tramitació s'allargarà i la promotora ja està un poc desinflatada en aquest sentit.

I ja per acabar em permeti dir-li Sr. Palau, quin és l'únic Pla Territorial parcial que s'ha aprovat fins ara? El de Menorca, clar i per què només s'ha aprovat justament el de Menorca? Perquè era l'únic consell que tenia una majoria progressista i aquest consell va poder aprovar...

(Remor de veus).

Sí senyor, a Eivissa no tenien una majoria progressista, tenien una pinça amb el PP Sra. Cabrer, tenien una pinça amb el PP i a Mallorca tenien els seus socis actuals de Govern actual i que varen retardar tot el que varen poder l'aprovació del Pla Territorial de Mallorca...

(Remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Tenien Unió Mallorquina a Mallorca, que ara governa amb la dreta, és dreta i governa amb la dreta i a Eivissa i Formentera varen tenir la pinça del Sr. Buades i va impedir que es pogués aprovar el Pla Territorial.

Una altra cosa, em permeti dir-li Sr. Palau que el Grup Parlamentari del PSM sempre va en positiu perquè si vostè li diu negatiu a protegir el territori, nosaltres no hi estam gens d'acord. Els que fan una política negativa per al medi ambient i negativa per a aquest país són vostès que l'única cosa que fan és encimentar aquesta terra.

Moltes gràcies i esperam que reconsiderin aquesta postura, revisin aquest expedient i retornin aquesta llei al calaix d'allà on l'han treta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot ens hem de reafirmar en el patetisme d'aquesta situació que aquí no hi ha govern, aquí tenim uns senyors que s'asseuen en els bancs blaus i que només creixen i parlen fort quan fan oposició al govern del pacte, però quan han de defensar els projectes de lleis que duen davant d'aquest Parlament, s'asseuen i callen, s'asseuen i callen...

(Remor de veus).

És a dir, no tenim Govern, no hi ha Govern, aquest projecte de llei no emana del Govern, no ha estat ni tan sols mirat en els expedients de la conselleria a veure com estava aquesta urbanització, no, no, això ha sortit directament del programa electoral a través del Sr. Palau, o no sé qui, i ha vengut a aquest Parlament, el Govern no hi ha intervengut. Per tant, estam en una situació en la que efectivament ens trobam amb un buit argumental i el Govern confia amb les dots de sortir a la tribuna del Sr. Palau, de fer un sàinet i d'evitar el debat sobre les coses serioses que des d'aquesta tribuna s'han dit...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Flaquer, per favor si és tan amable. Per favor, deixin parlar el Sr. Diputat.

Sr. Diputat, vostè té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. I confien amb les habilitats del Sr. Palau per tirar pilotes fora, però no per parlar del tema. Sr. Palau, aquí s'han exposat arguments de molta gravetat, s'han exposat arguments molt importants a favor de la retirada d'aquesta llei i vostè no n'ha contestat ni un, vostè una vegada més ha sortit aquí dient que si el pacte de progrés, que si tot ho fèiem pitjor i no sé..., no és d'això de què parlem, en podem parlar quan vulgui d'aquest tema. D'allò que estam parlant és que aquí s'està projectant un projecte de llei, en el qual a una urbanitzadora que està indemnitzada pel drets que li varen retirar en motiu de la Llei 9/99, vostès els estan regalant la urbanització. I els demanam, no ja el per què ni per què no, sinó que s'ho repensin, retirin aquesta llei, s'ho tornin a estudiar perquè els drets d'aquesta urbanitzadora han estat indemnitzats i per cert, d'una manera absolutament..., amb una defensa molt aferrissada dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears que eren al final qui pagaven, perquè són els doblers dels ciutadans que hi ha per aquí enmig.

La urbanitzadora va demanar 4.500 milions de pessetes, 27 milions d'euros si no ho faig malament. Hi va haver un expedient instruït perquè s'havia d'instruir perquè hi va haver una reclamació per danys patrimonials que li atorgava una indemnització d'1.088.000 euros, va anar al Consell Consultiu, com és preceptiu i el Consell Consultiu no només va dir que tenien dret a aquesta indemnització sinó que li reconeixia drets per indemnitzar per 3.500.000 euros. Molt bé idò així i tot, oït el Consell Consultiu tal i com diu la llei, però no atenent el criteri del Consell Consultiu l'Administració de la comunitat autònoma, el govern anterior li va reconèixer 1.088.000 euros i ara hi ha litigi, però el litigi no és sobre si és o no és urbanitzable el terreny, el litigi és sobre la quantia de la indemnització. Per tant, en aquests moments s'està litigant sobre la quantia de la indemnització d'una urbanització indemnitzada, però d'una urbanització que ha estat retirada de l'univers jurídic.

I ara vostès en nom de què i de qui volen fer aquest regal a aquests senyors? Ho expliquin per favor, ens ho expliquin, no ens demanin explicacions a nosaltres, la nostra actuació ha estat transparent, passi i miri...

(Remor de veus).

Clar que sí. Per tant, per favor contesti seriosament els arguments que aquí s'han exposat, els ciutadans de les Illes Balears així li ho reclamen. Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el diputat Sr. Pere Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Per tancar el debat jo només em vull referir a dues o tres coses, però el Sr. Miquel Ramon em diu que estic defensant, o el Grup Popular, que estam defensant compromisos determinats. Jo li vull dir que sí, estam defensant el compromís de quasi el 54% dels ciutadans d'Eivissa i Formentera i també a la resta de Balears de ser les llistes més votades, les del Partit Popular. Estam defensant els interessos d'aquests i de la resta dels ciutadans. Abans m'havia acusat, no sé ha ensenyat una fotografia quan jo era vicepresident del consell. Miri ara he pujat, ara duc un galó més no m'ha anat tan malament, vostè segueixi amb pancartes com venia als nostres mítings i ens animi la festa i veurà que li passarà com un que jo sé, s'ha quedat *compuesto y sin novia* i vostè quasi s'ha quedat a les portes.

Bé jo només vull contestar al PSM perquè em diu, és que nosaltres em fet exactament allò que feren vostès, no senyor, una lectura única no és allò que s'ha fet avui aquí, si vostès creuen que avui s'ha acabat la tramitació parlamentària d'aquesta llei és que estan equivocats, encara en queda molta, vostès varen venir aquí amb una llei per lectura única i com ja els havia dit, amb una certificació d'un director general que no era competent per enviar-la al Parlament, facin memòria i veuran com era així.

El Sr. Quetglas em diu que no vulgui valorar, ni criticar allò que ha fet el pacte. Efectivament jo no som qui per criticar-ho, ni per valorar-ho, qui ho ha valorat han estat els ciutadans. Vostès ja sabem on han quedat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Bé passarem a la votació conjunta atès que suposa devolució al Govern, com diu l'article 115.3 del RPIB.

Passam a la votació.

Aquestes esmenes són rebutjades per 30 vots en contra i 25 a favor.

Senyores i senyors, atès que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS